

RAZISKOVALNA NALOGA



Osnovna šola Lovrenc na Pohorju

JE SLOVENŠČINA BEDNA? LAHKO JE VSEVEDNA, RADOVEDNA, TAJNA ALI BAJNA!

SLOVENŠČINA

Mentorici in lektorici:

Mateja Žerjav, prof.

in Barbara Rocek Bregar, prof.

Avtorici:

Urška Goričan

in Teja Gornjak

Lovrenc na Pohorju, 2018

**JE SLOVENŠČINA BEDNA?
LAHKO JE VSEVEDNA, RADOVEDNA,
TAJNA ALI BAJNA!**

RAZISKOVALNA NALOGA

Avtorici: Urška Goričan in Teja Gornjak

ZAHVALA

Za pomoč in nasvete pri izdelavi raziskovalne naloge se zahvaljujema mentoricama Barbari Rocek Bregar in Mateji Žerjav ter vsem sošolcem, ki so nama z reševanjem anketnih vprašalnikov in všečnostnih raziskovalnikov pomagali razvijati ugotovitve. Največja hvala pa gre devetošolcem, ki so bili pripravljeni postati najini »poskusni zajčki«.

Zahvaljujema se staršem za vzpodbude in pomoč pri izdelavi raziskovalne naloge.

POVZETEK

V središče raziskovalne naloge postavljava slovenščino, nama izjemno ljub predmet. Slovenščina je raznolika, kot so raznolike barve mavrice, je preplet mnogih učnih snovi, ki so med seboj zelo različne. Nekatere so zapletene in zahtevne, druge pa lahkotne in lažje razumljive.

V nalogi skozi raziskavo ugotavljava, da je o teoriji, torej o metodah in oblikah dela pri pouku slovenščine, veliko zapisanega. Prelistava knjige in periodiko ter pregledava internetne vire, na podlagi katerih pripraviva teoretični pregled, v katerem opiševa temeljne tradicionalne in sodobne pristope k učenju. Poglobiva se tudi v učne oblike, tipe in metode dela.

V empiričnem delu najine raziskave izvedeva anketo med učenci tretjega VIO (sedmošolci, osmošolci in devetošolci), v kateri naju je zanimala priljubljenost predmetov med učenci, vpliv na priljubljenost predmeta, pomembnost oblik in metod dela za navdušenost nad predmetom, predvsem pa naju je zanimal odnos učencev do slovenščine in drugih predmetov.

Postaviva se v vlogo učiteljice in pripraviva eno šolsko uro književnosti in eno šolsko uro jezika in jo predstaviva pred najinimi sošolci. Sošolci so bili najinih metod zelo veseli, saj so si tudi oni zaželeli popestritve učnih metod. Uri sva uspešno izvedli, kar je pokazala tudi reakcija sošolcev. Po vsaki uri najinih metod sva razdelili tudi všečnostne raziskovalnike, na katerih so sošolci morali odgovoriti na tri zastavljena vprašanja. Kaj jim je bilo všeč, kaj jim ni bilo všeč in kako so se ob izvedbi ure počutili. Večina odgovorov je bilo prijetno pozitivnih, pri nekaterih pa sva se tudi nasmejali.

Skozi raziskavo pridobiva odgovore na zastavljena raziskovalna vprašanja, odpirajo pa se nama nova.

Ključne besede: pouk slovenščine, odnos učencev do slovenščine, posredne učne oblike, inovativne učne metode, učenec v vlogi učitelja

Vsebina

1	UVOD	6
2	TEORETIČNI DEL	10
2.1	TRADICIONALNI PRISTOPI K UČENJU IN POUČEVANJU	10
2.2	SODOBNI PRISTOPI K UČENJU IN POUČEVANJU	10
2.2.1	UČENJE	10
2.2.2	KONSTRUKTIVISTIČNO UČENJE	11
2.2.3	IZKUSTVENO UČENJE	12
2.2.4	INOVATIVNO UČENJE	13
2.3	SODOBNE UČNE OBLIKE	13
2.4	UČNI TIPI	14
2.4.1	VIDNI TIP	14
2.4.2	SLUŠNI TIP	14
2.4.3	ČUSTVENO GIBALNI TIP	15
2.5	UČNE METODE	15
2.5.1	METODA RAZLAGE	15
2.5.2	METODA PROJEKCIJE	15
2.5.3	METODA RAZGOVORA	15
2.5.4	METODA RAZPRAVE	16
2.5.5	METODA DELA S SLIKAMI, ZEMLJEVIDI IN FOTOGRAFIJAMI	16
2.5.6	DEBATA	16
2.5.7	DISKUSIJA	16
2.5.8	ŠTUDIJA PRIMERA	16
2.5.9	IGRA VLOG	17
2.5.10	OKROGLA MIZA	17
2.5.11	SODELOVALNO UČENJE	17
2.5.12	PROBLEMSKI POUK	17
2.5.13	PROJEKTNO UČNO DELO	17
2.5.14	E-UČENJE	18
3	EMPIRIČNI DEL	18
3.1	SLOVENŠČINA V DEVETEM RAZREDU	18
3.2	SLOVENŠČINA V SEDMEM IN OSMEM RAZREDU	24
3.3	TEJINE IN URŠKINE METODE UČENJA	29
3.3.1	RENEŠANČNO MOŽGANČKANJE	29
3.3.2	PENIČNO LUTKANJE	30
3.3.3	BAGETKANJE	31
3.3.4	PLEZANJE DO JULIJE	32
3.3.5	KOLIKOKRAT LAHKO ZABODEŠ PARISA?	33
3.3.6	VŠEČNOSTNI RAZISKOVALNIKI – ROMEO IN JULIJA	34
3.3.7	POJOČI ODVISNIKI	34
3.3.8	SLOVENŠČINA IN SEDEM STAVČNIH ČLENOV	36
3.3.9	VŠEČNOSTNI RAZISKOVALNIKI – ZABAVNO ŽIVLJENJE SKLADNJE	39
3.4	PREBUJANJE RENESANČNIH PRINCES IN STAVČNIH PRINCEV	40
4	ZAKLJUČEK	42
5	VIRI IN LITERATURA	44
6	PRILOGE	46

Kazalo grafov

Graf 1: Anketiranci po spolu.....	18
Graf 2: Kateri predmeti so najbolj priljubljeni pri a) puncah in b) kateri pri fantih?.....	19
Graf 3: Od česa je odvisna priljubljenost predmeta?	19
Graf 4: Katera je najbolj priljubljena oblika dela?	20
Graf 5: Katera je najbolj priljubljena metoda dela?	20
Graf 6: Katero je najbolj priljubljeno področje slovenščine?.....	21
Graf 7: Katere vrste knjig so ti najbolj pri srcu?	21
Graf 8: Razlogi, čemu bereš domače branje.....	22
Graf 9: Katera metoda domačega branja je tebi najljubša?	22
Graf 10: Katera snov ti je pri jeziku najmanj všeč?	23
Graf 11: Zakaj ti je ta snov najmanj všeč?	23
Graf 12: Anketiranci po spolu.....	24
Graf 13: Kateri predmeti so najbolj priljubljeni pri puncah in kateri pri fantih?	24
Graf 14: Od česa je odvisna priljubljenost predmeta?	25
Graf 15: Katera je najbolj priljubljena oblika dela?	25
Graf 16: Katera je najbolj priljubljena metoda dela?	26
Graf 17: Katero je najbolj priljubljeno področje slovenščine?.....	26
Graf 18: Katere vrste knjig so ti najbolj pri srcu?	27
Graf 19: Razlogi, čemu bereš domače branje.	27
Graf 20: Katera metoda domačega branja je tebi najljubša?	28
Graf 21: Katera snov ti je pri jeziku najmanj všeč?	28
Graf 22: Zakaj ti je ta snov najmanj všeč?	29

Kazalo slik

Slika 1: Renesančno možgančkanje	30
Slika 2: Penično lutkanje.....	31
Slika 3: Bagetkanje.....	32
Slika 4: Plezanje do Julije	33
Slika 5: Kolikokrat lahko zabodeš Parisa?	33
Slika 6: Zabavno življenje skadnje.....	38

1 UVOD

Pravijo, da je šola otrokov oz. najstnikov drugi dom. Strinjava se, saj resnično veliko časa preživimo v šoli. In kaj tu počnemo? Učimo se, se družimo, ukvarjamo z interesnimi dejavnostmi ... Včasih nam čas hitro mine, včasih pa se pri pouku strašno dolgočasimo. Žal je tega dolgega časa v šoli preveč, kar prav gotovo ni namen sodobne šole.

Vsaka šola si mora postaviti temeljni cilj, da učencem ponudi čim boljše in čim kvalitetnejše znanje. To ne pomeni kopičenje znanja, do katerih so prišli drugi, saj so učenci že preveč obremenjeni z različnimi podatki, ki jih kasneje pozabijo. Zato je v današnjih osnovnih šolah pomembno, da učenci znanje pridobijo iz lastnih izkušenj, da informacije samostojno poiščejo in da se z uporabo veščin, strategij in postopkov srečujejo z reševanjem problemov, ki jih bodo doletele v kasnejšem življenju (Plut Pregelj 2005).

Naloga današnjih šol je, da poleg tega, da predajajo določena znanja, zakonitosti in metode na posameznem področju, učence nauči trikov raziskovanja, zbiranja, organiziranja in ovrednotenja informacij. Usposabljanje za samostojno učenje in pridobitev usposobljenosti za kakovostno vseživljenjsko učenje predstavljata pomembno ali celo ključno sposobnost za preživetje v prihodnosti. Zahteva, da šola nauči učence samostojnega učenja in postopnega prevzemanja odgovornosti na lastno učenje (Kerndl 2010).

Torej, slovenščina ... Da ali ne? To je zdaj vprašanje! Slovenščina je zelo pomembna, imamo jo v genih in tudi zaradi nje (ali pa prav zaradi nje) smo Slovenci, veliko učencev pa misli, da je neuporabna in da se je ni potrebno učiti, ker slovensko pa znamo vendar že od malega. Tudi midve sva mislili, da je slovenščina »brez vezna«, dokler nisva prišli v tretjo triado osnovne šole, kjer je slovenščina zelo zanimiva. Na naši šoli je kar veliko ljubiteljev slovenščine, od tistih, ki radi berejo, pa do tistih, ki imajo radi predmet kot tak. Meniva, da je priljubljenost predmeta zelo odvisna od učitelja, ki zna (ali pa ne zna) pripraviti zanimive šolske ure. Najbolj pomembno je, da upošteva nas, učence, nas poslušša in preizkuša tudi naše zamisli, da ni vedno vse po učiteljevo, da imamo besedo tudi učenci.

Ob upoštevanju otrokovih idej in poznavanju sodobnih didaktičnih pristopov lahko učitelj izvede učinkovito poučevanje, ki bo učencem prijetno in zanimivo. Pri pouku, kjer je veliko

poskusov in samostojnega raziskovanja, lahko učenci odkrivajo še sebi neznano in rešujejo probleme ob spraševanju, razpravljanju in sklepanju (Jazbec in Perenič 1992: 18).

Cilj današnje šole mora biti samostojen učenec, poln znanja in orodij za njegovo ustvarjalno uporabo. Ravno to je glavni razlog, da učitelj ne more informacij iz knjig in učbenikov »polniti« v učenčevo glavo, temveč jih s kreativnostjo, neodvisnostjo ... razvija. Ob vsem tem sta nujno potrebna ovrednotenje in razglabljanje, brez katerih ni razvoja na osnovi preteklih izkušenj (Kerndl 2010).

Za raziskovalno nalogo pri slovenščini sva se odločili zato, ker sva obe ljubiteljici tega predmeta. Med odmori se najini sošolci velikokrat pritožujejo zaradi težavnosti snovi pri posameznih predmetih. Ker sva slišali, da gre tudi slovenščina marsikomu težko, sva se odločili, da se preizkusiva v vlogi učitelja. Delo učitelja se nama zdi zelo zanimivo in občudujeva vse, ki so se odločili za ta poklic, saj moraš imeti veliko znanja in dobre živce, kar pa sebi vedno ne bi pripisali. O sodobnem pouku slovenščine je veliko literature, kjer najdemo kar nekaj novih metod učenja, vendar pa so vse razvili odrasli strokovnjaki in ne vemo, koliko so vključevali učence. Želeli sva, da pride kaj tudi od nas, učencev, da bi se lahko tudi učitelji učili od nas, da bi upoštevali naše želje in zamisli. Razvili sva nekaj t. i. Tejinih in Urškinih metod učenja slovenščine in jih preizkusili na najinih sošolcih.

Odločili sva se obravnavati Shakespearja oziroma natančneje tragedijo *Romeo in Julija*. To besedilo sva izbrali, ker ga imamo letos na seznamu za domače branje in se nama zdi, da je obravnava dramskega besedila marsikomu zelo težka, v najinem razredu pa je tudi veliko nadobudnih igralcev. Zanimal naju je tudi jezik in vpraševali sva se, če lahko skladnjo narediva bolj privlačno, da najini sošolci spet ne bodo samo jamrali in že vnaprej obupavali, ko bodo videli stavčne člene in odvisnike.

V raziskovalni nalogi sva se ukvarjali z naslednjimi raziskovalnimi vprašanji, na podlagi katerih sva postavili hipoteze.

V₁ : Kako priljubljena je slovenščina med učenci 7., 8. in 9. razreda OŠ Lovrenc na Pohorju?

H₁ : Slovenščina je med bolj priljubljenimi predmeti. Med dekleti je bolj priljubljena, fantje imajo raje večšine.

V₂ : Od česa je odvisna priljubljenost predmeta?

H₂ : Priljubljenost predmeta je najbolj odvisna od učitelja (njegovih metod učenja ...) in snovi. Učitelji, ki uporabljajo delo v skupini in prikaz s pomočjo avdiovizualnih sredstev, so uspešnejši.

V₃ : Kaj se učenci pri slovenščini najraje učijo?

H₃ : Najraje imajo književnost.

V₄ : Katera snov je učencem najmanj pri srcu in zakaj?

H₄ : Učencem je najmanj všeč skladnja, ker je zahtevna.

V₅ : Katere vrste knjig so učencem najbolj všeč?

H₅ : Puncam so bolj všeč ljubezenske knjige, fantom pa fantazijske.

V₆ : Kateri razlog najbolj vpliva na branje knjige za domače branje?

H₆ : Najbolj vpliva ocena.

V₇ : Katera metoda obravnavanja domačega branja je učencem najljubša?

H₇ : Učenci najraje obravnavajo domače branje tako, da se nanj aktivno pripravijo ob vodilih učitelja, in sicer z drsnicami oziroma plakati.

V₈ : Kako bodo pri sošolcih sprejete Tejine in Urškine metode učenja?

H₈ : Sošolci bodo najine metode učenja sprejeli dobro, saj sva tudi midve najstnici in veva, kaj imajo ostali najstniki radi.

V₉ : Katera nova metoda bo najuspešnejša? Ali bodo učitelji slovenščine Tejine in Uršine metode učenja lahko vključili v svoj pouk?

H₉ : Najuspešnejša bo metoda aktivnega učenja in razgibavanja (igra Kolikokrat lahko zabodeš Parisa?), saj imajo najini sošolci zelo radi športne aktivnosti.

Pri raziskovalni nalogi uporabljava naslednje metode raziskovanja.

- Teoretični pregled literature in virov, ki se nanašajo na učenje, sodobne učne oblike in metode ...
- Anketna raziskava, s katero ugotavljava, kaj o pouku slovenščine menijo učenci.
- Opis Tejinih in Urškinih metod učenja.
- Všečnostni raziskovalnik, s katerim ugotavljava uspešnost Tejinih in Urškinih metod učenja.
- Vprašalnik o pridobljenem znanju.
- Vprašalnik za učitelje o uporabnosti najinih metod.

2 TEORETIČNI DEL

2.1 TRADICIONALNI PRISTOPI K UČENJU IN POUČEVANJU

Uresničevanje posameznih učnih načrtov pri predmetih je predpisano tako na področju načrtovanja kot na področju izvedbe, pri čemer so poudarjeni predvsem vsebinski cilji, torej »kaj« in »koliko« učenec zna oz. mora znati. Nad celotnim izvajanjem učnega programa je vzpostavljen sistem nadzora skozi stalno inšpekcijsko kontrolo. Neodvisnost šole in posameznih učitelje je minimalna ali skoraj nična (Bajd in Artač 2002).

Učenje je torej naravnano na pokrivanje ter predelovanje predpisanih vsebin oz. naslovov tem ali poglavij, pri čemer učitelj največkrat kar sam razloži, učenci pa to je privzamejo in ponovijo za njim, prevladuje površinski pristop (Rutar Ilc 2005).

2.2 SODOBNI PRISTOPI K UČENJU IN POUČEVANJU

Sodobna didaktika vedno bolj izhaja iz učenčevih aktivnosti in učitelj se osredotoča na premišljeno pripravo, razumljivo razlago, natančno opazovanje dogajanja in podrobno analizo.

2.2.1 UČENJE

Iz izkušenj vemo, da učenje ni učinkovito, če je omejeno samo na pomnenje in reproduciranje podatkov o sestavi besedil, o dobi, avtorju, tujih mnenjih in interpretacijah, četudi so kakovostni in sistematični. Take informacije učenci hitro pozabijo, zato mora učenec pri pouku informacije razbrati sam z branjem, ob katerem bo dobil občutek, da je zaradi podatkov, ki se jih je naučil, sposoben besedilo bolje razumeti, da mu prebrano zdaj pove več in mu daje več zadovoljstva kot prej. Pred tem mora učenec dobro usvojiti informacije in jih vključiti v svoj dolgoročni spomin, kar pa je možno le s sodelovanjem iz lastnih izkušenj, s katerimi je povezal že znano z novim branjem.

Naravno učenje je učencem osebno pomembno in ni ločeno od življenjskih okoliščin. Vsakdanje učenje je povezano z živo željo in potrebo naučiti se in velikokrat gre za spretnosti, ki so pomembne za življenje (npr. voziti kolo, pisati ...), učenci navadno prosijo za pomoč druge, si izberejo mentorja, ki jih podpira (starše, sosede, starejše brate in sestre ...). Šolsko učenje je sestavljeno iz vsebin, katere so drugi spoznali za življenjsko pomembne in se učencem posredujejo kot sprejete resnice v simbolični obliki.

Strokovnjaki ugotavljajo, da je naloga šole, da učenci pri pouku pridobijo različna znanja in si razvijejo različne sposobnosti in spretnosti, vendar bi šolsko učenje po mnenju mnogih moralo privzeti nekatere pozitivne značilnosti naravnega učenja. Takšno učenje bi bilo učinkovitejše in bi dajalo trajnejše znanje, ki bi bilo učencem v uporabo v novih situacijah in bi jim ob tem pomagalo bolje razumeti sebe ter svoje okolje.

(Krakar Vogel, 2004: 18–22).

Kerndlova predlaga, da učitelji opravijo prehod od poučevanja k učenju učenja, še prej pa spremenijo tradicionalne poglede na učenje:

- Učenje ni le spominsko spreminjanje znanja drugih, ampak je proces.
 - Niso pomembne samo vsebine, ampak tudi sam proces učenja (razmišljanje, reševanje problemov, iskanje), strategije učenja (učenje učenja) ter presoja ustreznosti teh strategij – prehod od vsebin k procesom.
 - Učenje je tudi čustveno obarvan proces – pozitivna čustva v učni situaciji večajo interes in notranjo motivacijo ter povečujejo trajnost in uporabnost znanja.
 - Napake niso tabu, so sestavni del vsakega pravega učenja.
 - Pridobiti je potrebno medpredmetno in z življenjskimi problemi ter izkušnjami povezano osebno pomembno znanje.
 - Merilo uspešnega učenja ni le testno izmerljiva količina znanja, ampak kakovost pridobljenega znanja (uporabnost v različnih situacijah, ustvarjalnost) hkrati s kakovostjo samega procesa učenja.
 - Cilj prehoda od poučevanja k učenju učenja je postopen prehod od vodenega učenja k samostojnemu uravnavanju lastnega učenja.
 - Učenje za prihodnost naj ne bo le vodeno, ampak tudi samostojno, ne le spoznavno, ampak tudi čustveno in socialno, ne le prilagajanje (danemu), ampak tudi predvidevanje novega, ne le individualno, ampak tudi sodelovalno in vseživljenjsko.
- (Kerndl 2010).

2.2.2 KONSTRUKTIVISTIČNO UČENJE

Teoretiki konstruktivističnega učenja pravijo, da znanja v gotovi obliki ne moreš ne dati in ne sprejeti, ampak si ga mora vsak sam zgraditi (Kerndl 2010).

Novo znanje se povezuje z že obstoječimi informacijami in nizi informacij ter jih tako nadgrajuje in oblikuje v mrežo pravil in podatkov. Za proces oblikovanja teh informacij je potrebno ustrezno predznanje, katero se pa skozi leta spreminja. Tudi napačna, naivna in nepopolna pojmovanja vplivajo pa proces izgrajevanja znanja. Učenje v šoli mora biti aktivno in mora opredeljevati temeljno in bistveno, ker takšno učenje v večji meri izkorišča možganske sposobnosti. Pri konstruktivističnem učenju učenec potrebuje primerno podporo učitelja, miselne procese pa mora opraviti sam (Marentič Požarnik 2008).

2.2.3 IZKUSTVENO UČENJE

Čeprav je v najširšem pomenu učenje izkustveno, se je izraz »izkustveno učenje« v strokovni literaturi v zadnjih desetletjih uporabljal kot odgovor na simbolično znanje, ki je zasnovano na knjigah in predavanjih. Izkustveno učenje je povezava teorije, prakse, lastne izkušnje in akcija. Izkušnje so kot definirane kot »zaznave in doživetja, predelani v celovitem procesu osvajanja ob pomoči simboličnih oblik; na podlagi te predelave se pri posamezniku utrdijo v nove vzorce razumevanja in ravnanja in se izrazijo v stališčih posameznika« (Marentič Požarnik 2000: 120).

Pri tem učenju igra glavno in osrednjo vlogo osebna izkušnja, a se mora učenec na ta način znati naučiti in izkušnjo ob tem tudi povezati z lastnim znanjem. Osrednja ideja izkustvenega učenja je, da se posameznik najbolje nauči stvari, če jih sam preizkuša in je aktiven. To vrsto učenja lahko opišemo kot proces posameznikove izkušnje, na podlagi katere nastane nov pogled in novo znanje (Grmek in druge 2009: 27).

Pri pouku izkustvenega učenja izhajamo iz učenčevega interesa. Učenci pri takšnem pouku aktivno sodelujejo in pridobivajo lastne izkušnje, ki jim pomagajo razumeti, osmisliti in pridobiti znanje (Plut Pregelj 2005: 20).

Tradicionalne učne metode, kot so razlaga, demonstracija in delo z besedilom, le delno vplivajo na izkustveno učenje. Najvišji cilj teh metod je pridobivanje sistematičnega znanja, osebne izkušnje in celovito doživljanje pa predstavljajo le sredstvo za doseg tega cilja. Metode takšnega učenja pa upoštevajo, izzivajo in utrjujejo posameznikove izkušnje

Osrednje metode izkustvenega učenja:

- simulacije (eksperimenti idr.) in didaktične igre (igre vlog idr.) za predstavitev posameznih izsekov človekove izkušnje,
- sestavljene problemske naloge,
- skupinska interakcija (skupinsko-razgibani treningi),
- telesno gibanje z metodami sproščanja.

(Marentič Požarnik 2000: 125)

2.2.4 INOVATIVNO UČENJE

Smisel inovativnega učenja so spodbujanje razmišljanja, zavzetosti in odgovornosti in aktiviranje fantazije.

Značilnosti inovativnega učenja se kažejo v:

- aktivni udeležbi in sodelovanju učencev v osvajanju znanja,
- samostojnemu zastavljanju vprašanj,
- zahtevnem razmišljanju,
- oblikovanju več možnih rešitev ali predlogov,
- skupnem sodelovanju,
- spoštovanju individualnosti in
- konkretnem odnosu med posamezniki.

(Marentič Požarnik 2005)

2.3 SODOBNE UČNE OBLIKE

V nasprotju s tradicionalnim modelom učenja in poučevanja so sodobne oblike, pristopi in metode bistveno bolj odprte in prilagodljive. Učne oblike delimo na frontalne in posredne.

Frontalne učne oblike

Učna snov se obdeluje, preverja, ponavlja, vadi s celim razredom. Slabost te oblike je pomanjkanje učenčeve aktivnosti, saj največ govori učitelj. Kljub temu obstaja prostor za izboljšave z vmesnimi vprašanji učencem, s podajo nalog za tiho delo in s ponazarjanjem razlage.

Ta učna oblika velja že od začetka civiliziranega šolanja (antična Grčija in Rim) in veliko sodobnih teoretikov jo ima za zastarelo, saj ne izhaja iz učenčevih potreb, ne vključuje sodobne tehnologije in pristopov ter učenca ne postavlja v središče. Ta učna oblika učencem poda veliko

informacij, ki pa si jih stežka zapomnijo v celoti. Ta učna oblika izhaja iz časov, ko je bil učitelj in knjiga edini vir informacij. Časi pa se spreminjajo, zato je informacije mogoče najti povsod, učenci se jih morajo le naučiti poiskati in jih nato tudi uporabiti.

Posredne učne oblike

Te oblike dela bolj ustrezajo sodobnim načinom poučevanja in učenja. Izvajajo se samostojno, v paru ali v skupini.

- Samostojne oblike dela so primerne za obnavljanje snovi, oblikovanje miselnega vzorca, zapisovanje s ključnimi besedami ipd.
- Pri parni obliki poteka reševanje problemov v komunikaciji med dvema učencema.
- Pri skupinskem delu se učenci razdelijo v skupine in v medsebojni komunikaciji z analizo, vrednotenjem in sprejemanjem odločitev rešijo zastavljen problem.

(Tomić 2000)

2.4 UČNI TIPI

V naših možganih imamo tri komunikacijske centre: vidni, slušni in čustveno gibalni center. Ti centri in njihove povezave predstavljajo jezik medsebojne komunikacije. Prek teh kanalov informacije iz okolja prihajajo do nas, mi pa preko njih oddajamo sporočila. Ljudje imamo te kanale različno razvite. Raziskave so pokazale, da je 35 % ljudi vidnih, 25 % slušnih in 40 % čustveno gibalnih tipov. Navadno smo kombinacija vseh treh, vendar eden bolj izstopa.

2.4.1 VIDNI TIP

Takšna oseba si bo podatke zapomnila, če jih bo videla. To pomeni, da mora imeti na voljo čim več slikovnega materiala, da nove informacije lažje predela. Miselni vzorci so tipični za ta način učenja.

2.4.2 SLUŠNI TIP

Uči se s poslušanjem, takoj zazna spremembo tona, hitrost govora in iz pogovora zna izločiti kaj je pomembno. Četudi so informacije podane v pisni obliki jih mora slišati, da ji res razume. Za učenje te osebe glasno ponavljajo slišano in berejo na glas.

2.4.3 ČUSTVENO GIBALNI TIP

Takšne osebe se ne morejo učiti, ne da bi se premikale, pa četudi je to samo metanje žogice v zrak. Koncentracija jim hitro pade in kar naprej se premikajo. Najlažje se učijo v gibanju – pa čeprav to pomeni nešteto krogov po sobi ali pa sprehod.

(Nanut Planinšek, Škorjanc Braico 2013)

2.5 UČNE METODE

Nekaj sodobnih učnih metod najdemo podrobno zapisanih v priročniku za učitelje *Razmišljamo in delujemo trajnostno*, ki ga je za ministrstvo za šolstvo in šport leta 2010 pripravilo več avtorjev.

2.5.1 METODA RAZLAGE

Razlago učitelj uporabi kot uvod, nato sledi individualno delo, delo v parih ali delo v skupinah. Negativno ta metoda vpliva le, če je razlaga preobširna, predolga in nerazumljiva in če učitelj ne zna učencev pravilno usmerjati v smer snovi, ki jo obravnavajo.

2.5.2 METODA PROJEKCIJE

S pomočjo avdiovizualnih sredstev učitelj predstavlja pojme, pojave, pokrajino, učenci pa prikazano opazujejo in si pridobivajo znanje. Učitelj učence usmerja in vodi, jih informira o objektih, pojavih in procesih, ki jih želi prikazati in jih s tem v proces aktivno vključuje. Opazovanje ima osrednjo vlogo in vodi v logično razmišljanje. Če pa učenci niso aktivno vključeni v projekcijo oz. prikazovanje, se lahko zgodi, da postanejo nepozorni na določene podrobnosti.

2.5.3 METODA RAZGOVORA

Učenci aktivno sodelujejo pri oblikovanju vsebine (z lastnimi izkušnjami in lastnim razumevanjem). Učitelj dopolnjuje informacije oz. okrepi pridobljeno znanje učencev, tako tudi sam komentira in povezuje ter povzema njihove izjave.

Ta najbolj čista oblika pouka, ki izhaja »iz učenca«, ima prednosti predvsem v samostojnosti pridobivanje znanja, a mora biti učitelj zelo pazljiv pri razumljivosti in natančnosti določanja

teme ter definiranja ciljev, saj se lahko v nasprotnem primeru ura pouka spremeni v brezciljno klepetanje.

2.5.4 METODA RAZPRAVE

Metoda razprave je podobna metodi razgovora in se iz nje tudi razvije. Učenec mora svoje trditve dokazovati, zagovarjati in jih tudi spreminjati, če ga z drugimi trditvami prepričajo, da od njih odstopi. Poznamo več vrst razprav: okrogla miza, razprava z več vodji, razprava z razsojanjem ...

2.5.5 METODA DELA S SLIKAMI, ZEMLJEVIDI IN FOTOGRAFIJAMI

Ta metoda zagotavlja večjo pregledanost vsebin in dodatna pomoč pri aktivnem pogovoru. Pri tej metodi učitelj in učenci uporabljajo različno slikovno gradivo, zemljevide in fotografije.

2.5.6 DEBATA

Pri tej metodi je pomembno, da so v njo vključeni učenci z enako mero znanja ali pa je tema prilagojena celotnemu razredu, saj lahko na strani učencev, ki ne razumejo, hitro pride do izgube interesa, občutka neznanja in izključenosti.

2.5.7 DISKUSIJA

Diskusija je najprimernejša, če želimo učence naučiti zavzemanja stališč do pojavov, razbijanja predsodkov, če želimo, da izkažejo večji interes za določeno področje, ko želimo, da upoštevajo alternativna hipoteze, razvijajo zmožnost ustnega izražanja ...

2.5.8 ŠTUDIJA PRIMERA

Navadno se kot predmet poučevanja uporabljajo teme, pri katerih so splošna mnenja različna in omogočajo različne možne rešitve določenega primera. Ko se posredovanje učitelja zmanjša, učenci kažejo dobro poznavanje in razumevanje primera, poleg tega pa samostojno ali skupinsko delo učencev, brez pretiranega vmešavanja učitelja, omogoča pridobitev veščin, ki jih študija primera razvija.

2.5.9 IGRA VLOG

Učenje v igri vlog je najbolj učinkovito, kadar sami igri vlog sledi analiza dogajanja v njej, ki se prelije v izvedbo splošnih zaključkov ali vpeljavo novih pojmov, konča pa se z razmislekom o novo pridobljenih znanjih, njihovi subjektivni uporabni vrednosti ter z načrtovanjem njihove rabe v realni situaciji.

2.5.10 OKROGLA MIZA

To je igra, pri kateri skupina sošolcev izrazi svoja znanja in izkušnje o določeni problematiki. Predpostavlja pripravo na igro in je najprimernejša za spoznavanje različne učne snovi. Najučinkovitejša je, kadar jo spremljajo na določene vidike dogajanja osredotočeni opazovalci, ki svoja opažanja prispevajo v analizo dogajanja.

2.5.11 SODELOVALNO UČENJE

Namen je doseči skupen cilj (naučiti se učno snov, rešiti problem ipd.) s sodelovanjem vseh. Učenje je organizirano tako, da se vsak član nauči svoje gradivo oz. opravi svojo nalogo in se prepriča, da so tudi drugi člani skupine opravili svoje naloge. Med seboj si nudijo pomoč in podporo. Osnovna načela sodelovalnega učenja so: pozitivno sodelovanje učenca ter uporaba ustreznih sodelovalnih veščin za delo v skupini.

2.5.12 PROBLEMSKI POUK

Problemski pouk – sposobnost reševanja problemov – mora učitelj pri učencih načrtno razvijati. Vzorec problemskega pouka je naslednji: motivacija in razumevanje problema, opredelitev problema, debata in omejitvev problema, oblikovanje hipotez, izdelava načrta za reševanje problema, reševanje problema, preverjanje hipotez ter analiza rezultatov in aktivnosti. Če pri pouku ni vseh treh stopenj, ne moremo govoriti o problemskem pouku.

2.5.13 PROJEKTNO UČNO DELO

Za projektno učno delo se odločimo, ko želimo povezati različna predmetna področja v okviru enega predmeta ali ob učnem/tematskem sklopu, ki tako delo omogoča. Teme naj bodo življenjske. Ker vse traja več kot 45 minut, je treba prilagoditi trajanje učnih ur.

2.5.14 E-UČENJE

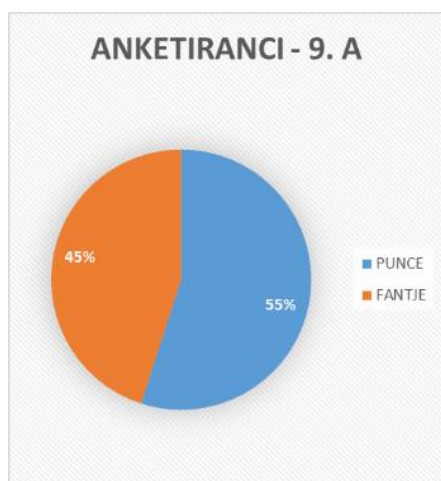
To je nov način prenosa znanja z različnimi aplikacijami, digitalnimi knjižnicami, s spletnimi portali z učnimi vsebinami, zajema pa tudi učenje na daljavo, spletne učilnice itd. E-učenje zahteva nove oblike dela, temeljito načrtovanje, premišljeno izvajanje in preverjanje rezultatov. Zahteva pa tudi tehnološko usposobljene učitelje in ustrezno tehnološko opremo.

(Klemenc in drugi 2010)

3 EMPIRIČNI DEL

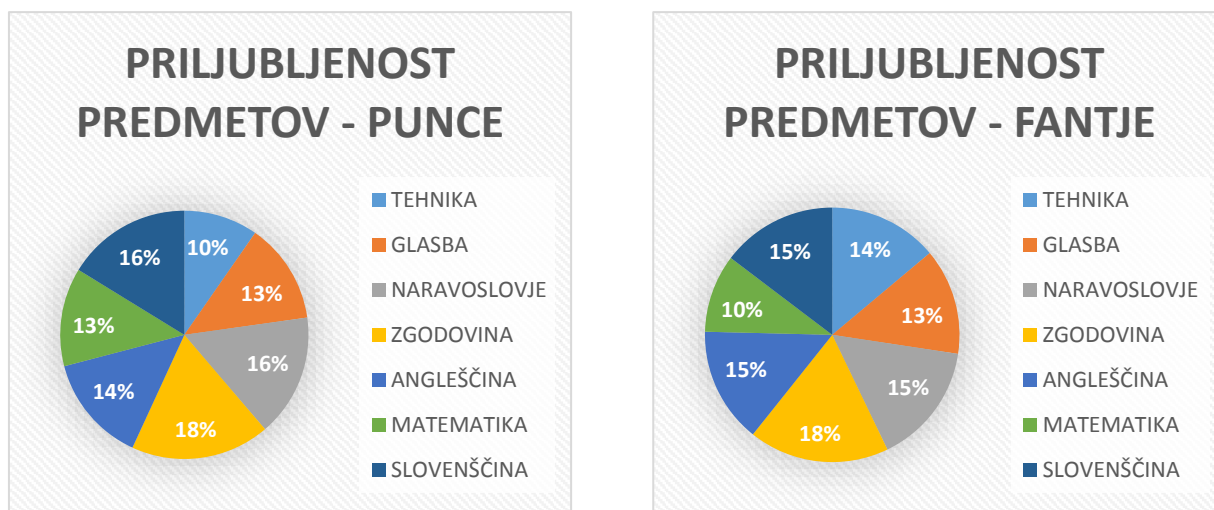
3.1 SLOVENŠČINA V DEVETEM RAZREDU

Graf 1: Anketiranci po spolu.



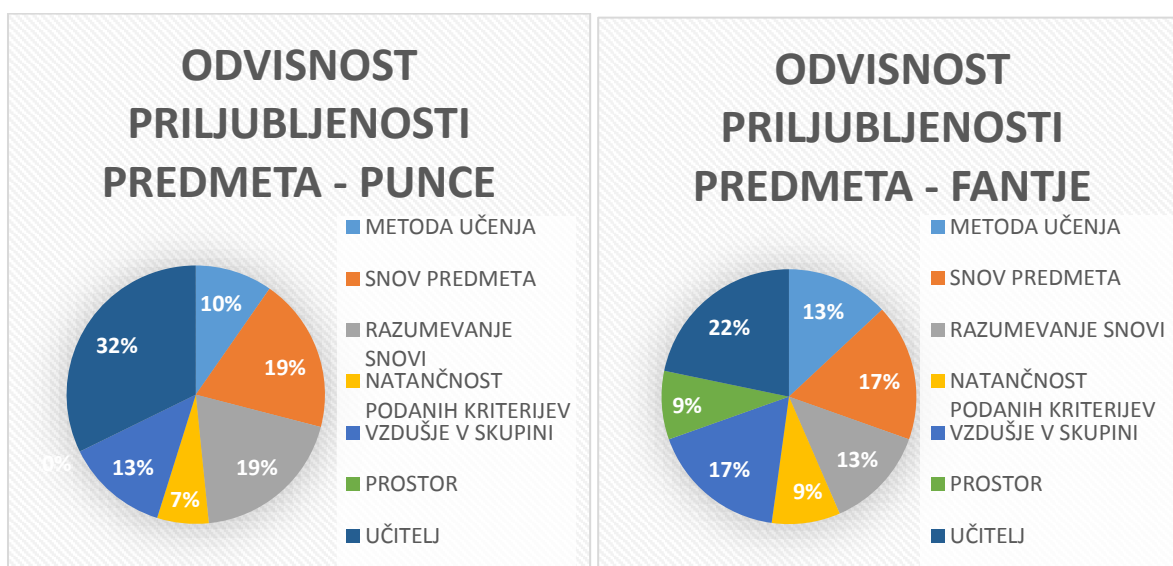
Anketiranih je bilo 20 učencev, 11 punc in 9 fantov.

Graf 2: Kateri predmeti so najbolj priljubljeni pri a) puncih in b) kateri pri fantih?



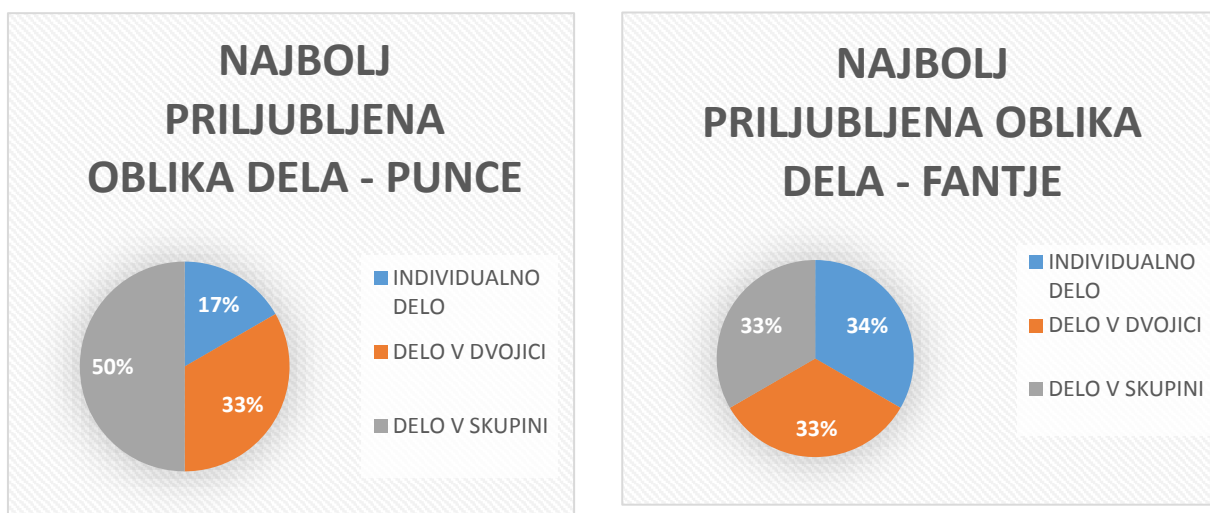
Za puncce in fante sva posebej naredili grafe zato, da vidiva razliko med spoloma. Ugotovili sva, da je pri učencih devetega a-razreda najbolj priljubljena zgodovina. Pri puncih sta druga dva najbolj priljubljena predmeta naravoslovje in slovenščina, pri fantih pa so trije najbolj priljubljeni predmeti za zgodovino naravoslovje, slovenščina in angleščina. Pri puncih je najmanj priljubljen predmet tehnika, pri fantih pa glasba. Ugotavljava, da je v najinem razredu slovenščina kar priljubljen predmet.

Graf 3: Od česa je odvisna priljubljenost predmeta?



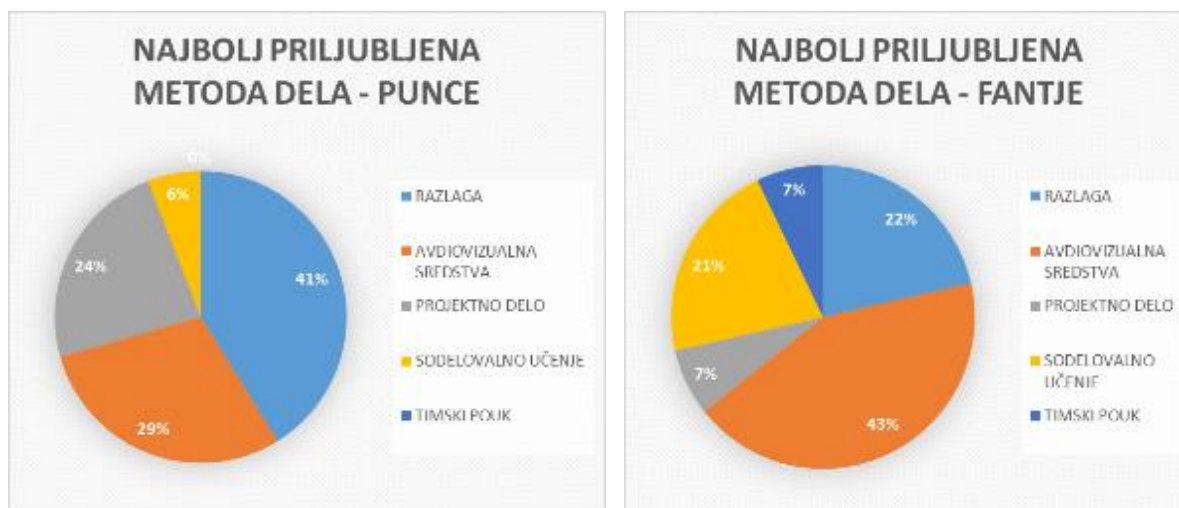
Ugotovili sva, da je pri puncah in pri fantih priljubljenost predmeta najbolj odvisna od učitelja, najmanj pomembna pa sta prostor – niti ena punca ni izbrala tega odgovora – in natančnost podanih kriterijev.

Graf 4: Katera je najbolj priljubljena oblika dela?



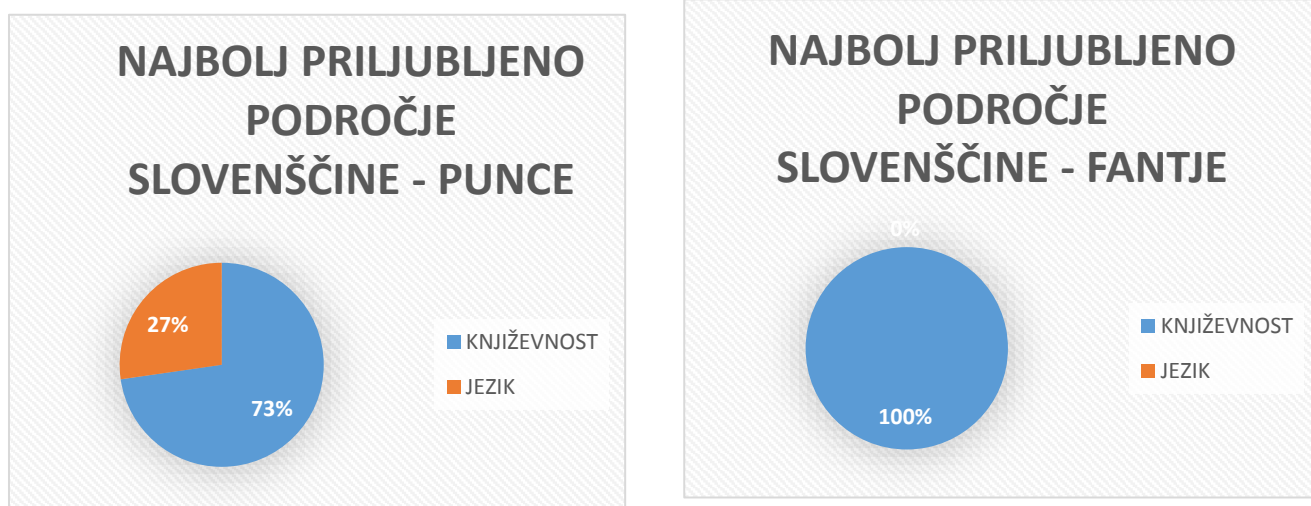
Pri puncah je najbolj priljubljena oblika dela delo v skupini, pri fantih pa so vse oblike dela približno enako priljubljene.

Graf 5: Katera je najbolj priljubljena metoda dela?



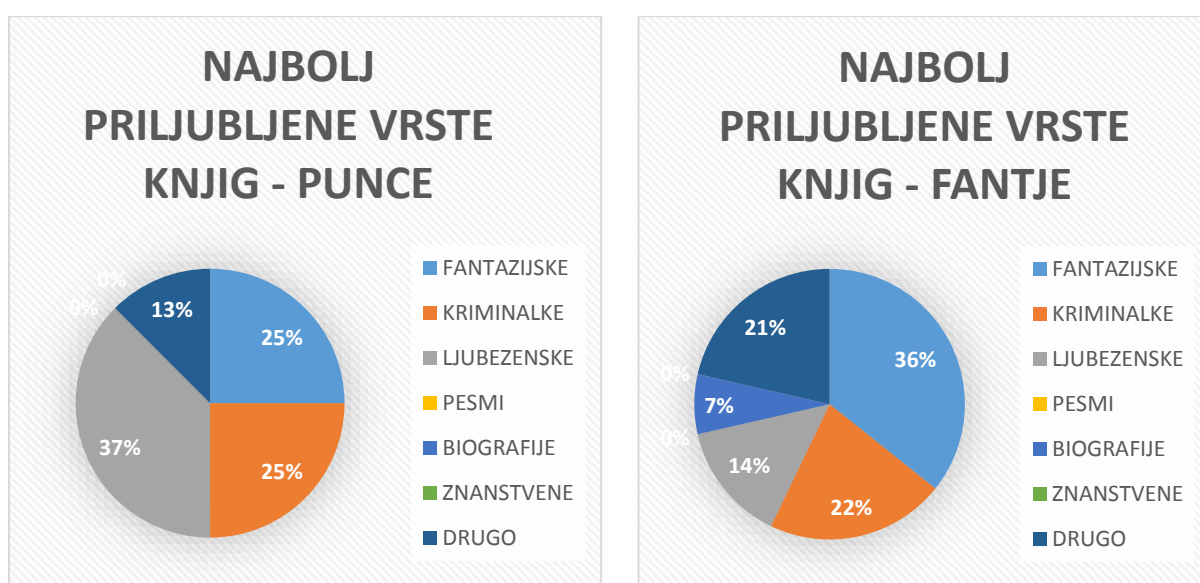
Rezultati pri fantih in puncah so bili zelo raznoliki. Najbolj priljubljena metoda dela pri puncah je razlaga, fantom pa je bolj všeč uporaba avdiovizualnih sredstev. Meniva, da sta se timski pouk in sodelovalno učenje tako slabo odrezala zato, ker učenci ne poznajo teh terminov. Devetošolci tudi nismo bili vključeni v timski pouk.

Graf 6: Katero je najbolj priljubljeno področje slovenščine?



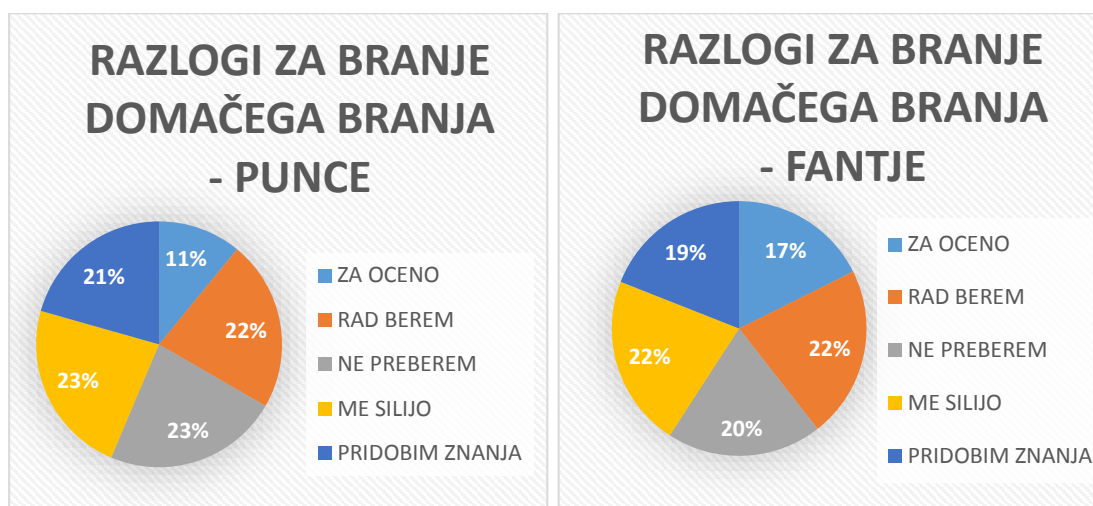
Pri tem grafu sva se najbolj nasmejali, saj je 73 % punc odgovorilo, da imajo raje književnost, fantje so se pa soglasno odločili, da imajo raje književnost.

Graf 7: Katere vrste knjig so ti najbolj pri srcu?



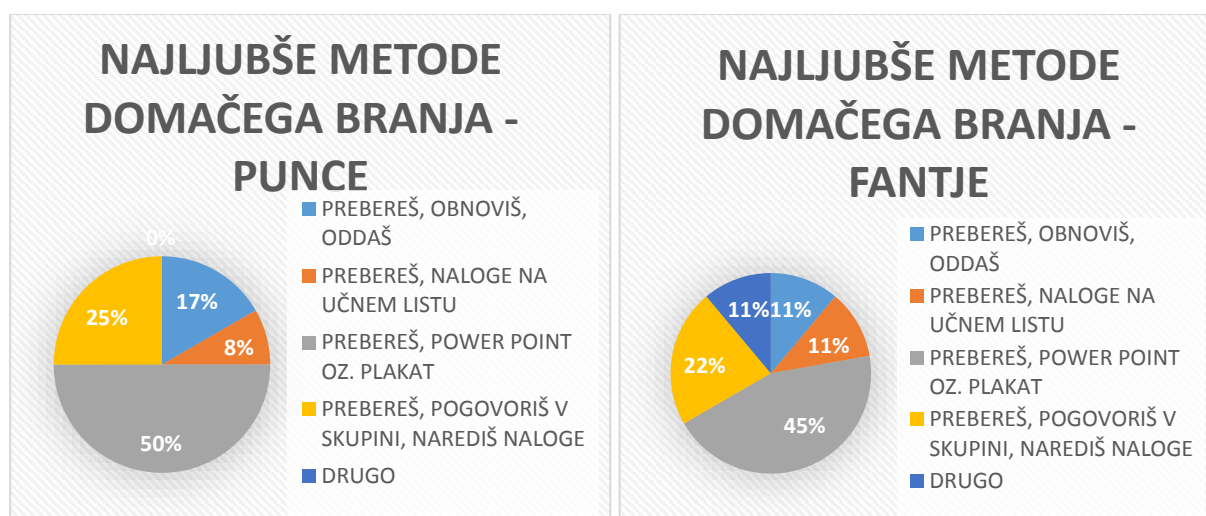
Ta fantovski graf naju je še posebej šokiral, saj si nisva mislili, da fantje radi berejo ljubezenske knjige. Po teh knjigah punce sicer najraje sežejo, fantje pa imajo najraje fantastične knjige. Zanimivo je, da prav nihče ni izbral pesmi ali znanstvenih knjig. Pod drugo so navedli grozljivke in pustolovske knjige.

Graf 8: Razlogi, čemu bereš domače branje.



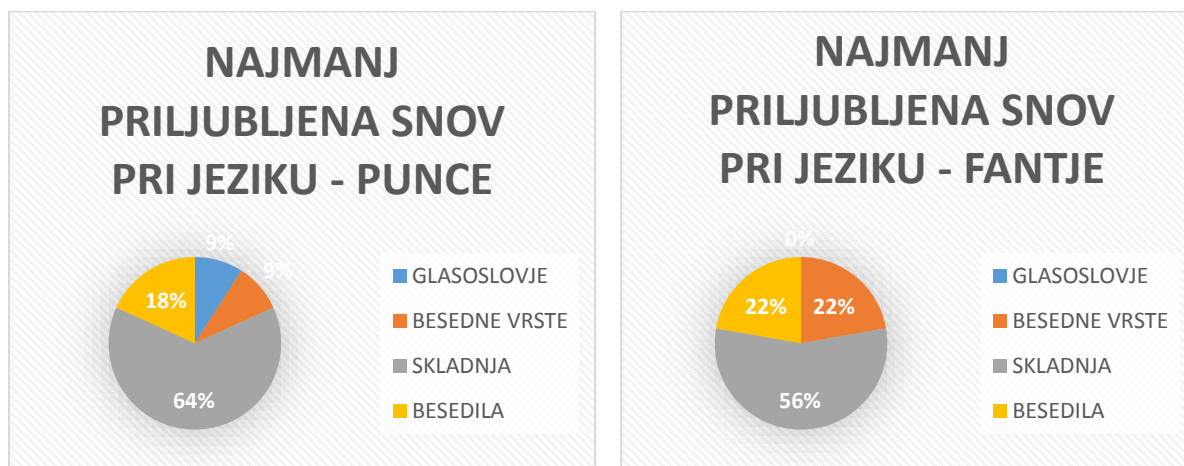
Najvplivnejši razlog za branje domačega branja pri puncah je, da jih silijo, da rade berejo in da pridobijo znanje, pri fantih pa, da jih silijo in da radi berejo.

Graf 9: Katera metoda domačega branja je tebi najljubša?



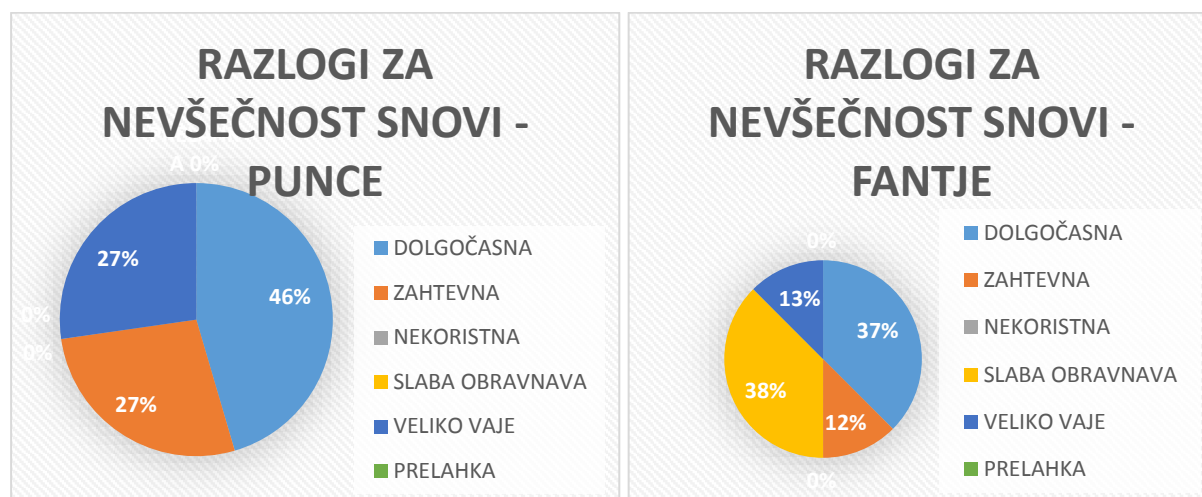
Vsi, tako fantje kot punce, imajo najraje Power Point predstavitev oz. plakat. Najmanj radi pa imajo naloge na učnem listu, fantje pa tudi obnove. Pod drugo so navedli, da radi ustno obnovijo vsebino knjige.

Graf 10: Katera snov ti je pri jeziku najmanj všeč?



Pri obeh spolih je daleč najmanj priljubljena skladnja, najraje imajo glasoslovje.

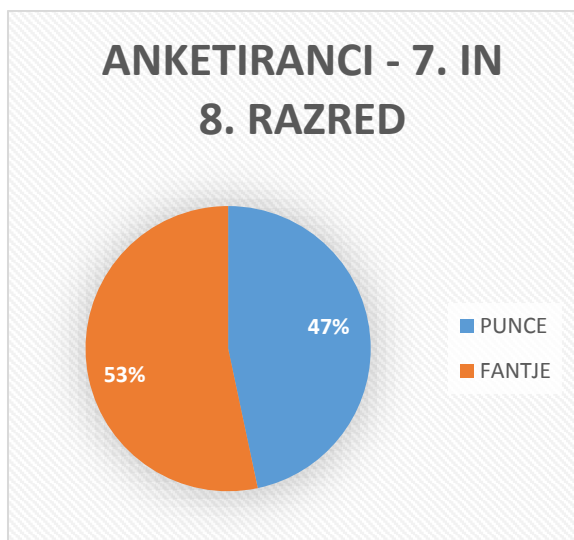
Graf 11: Zakaj ti je ta snov najmanj všeč?



Učencem je najmanj všeč ta snov, ker je dolgočasna, fantje tudi menijo, da je kriva slaba obravnava, ne zdi pa se jim prelahka oz. nepotrebna.

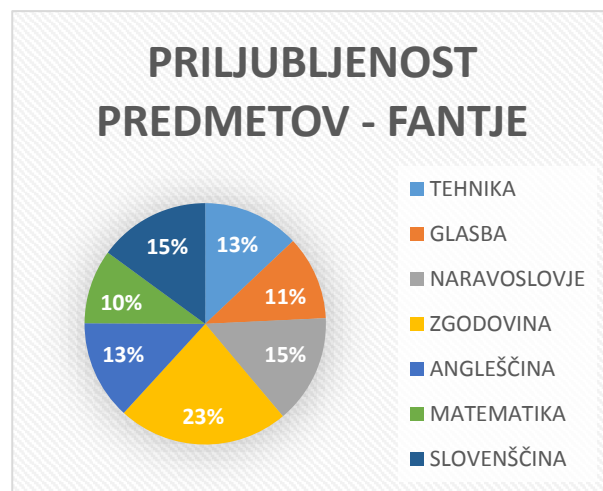
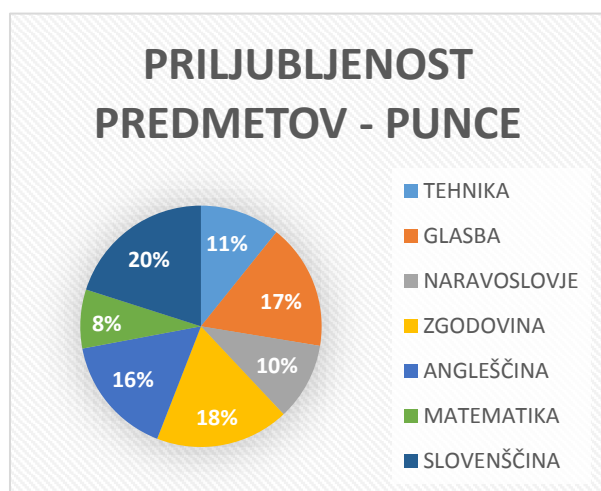
3.2 SLOVENŠČINA V SEDMEM IN OSEMEM RAZREDU

Graf 12: Anketiranci po spolu.



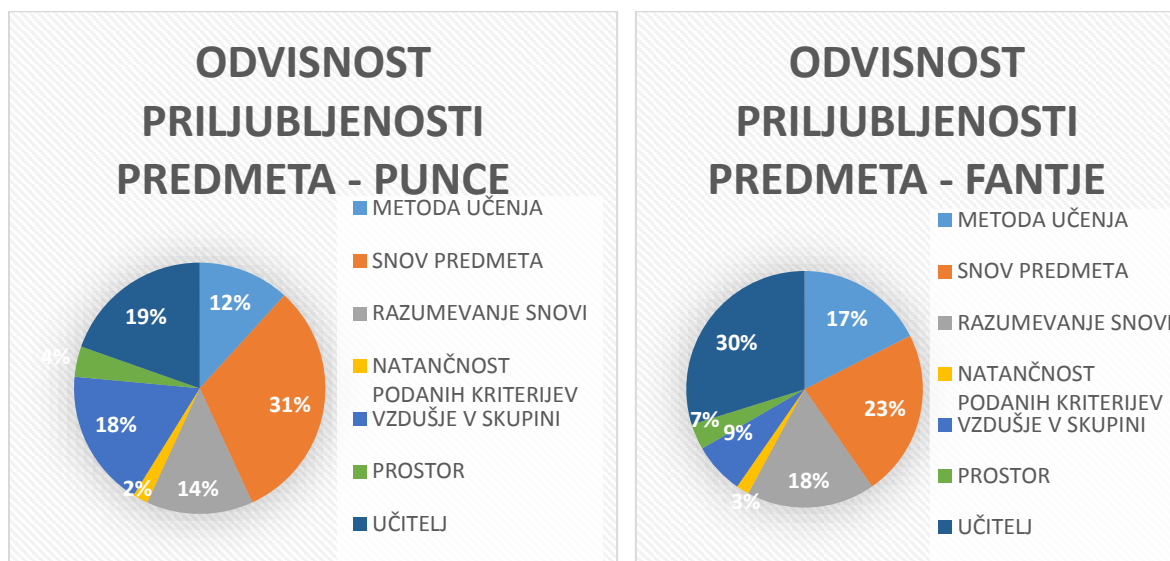
Anketiranih je bilo 45 učencev, 21 punc in 24 fantov.

Graf 13: Kateri predmeti so najbolj priljubljeni pri puncah in kateri pri fantih?



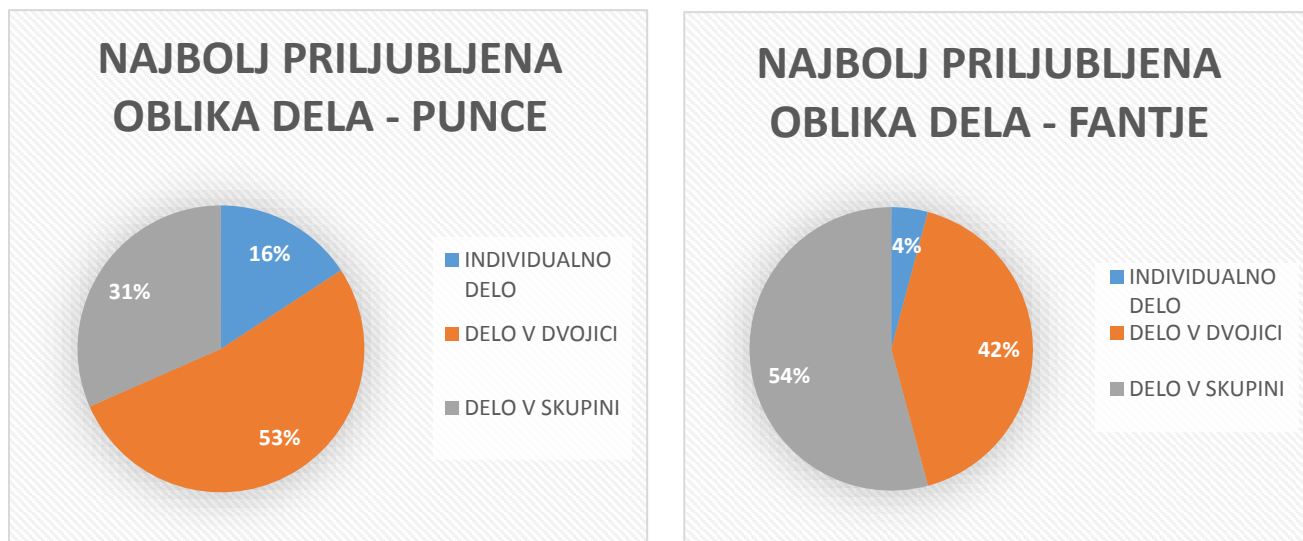
Najbolj priljubljeni predmet punc je slovenščina, fantov pa zgodovina, slovenščino so skupaj z naravoslovjem uvrstili na drugo mesto. Oboji imajo najmanj radi matematiko.

Graf 14: Od česa je odvisna priljubljenost predmeta?



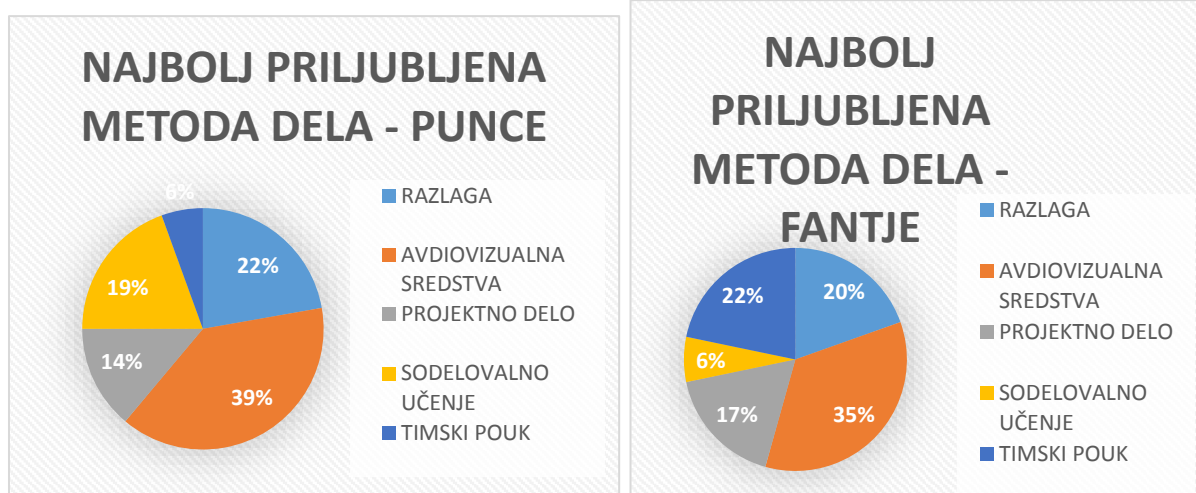
Ugotovili sva, da je priljubljenost predmeta pri puncah najbolj odvisna od snovi predmeta, pri fantih pa od učitelja. Najmanj pomembna je natančnost podanih kriterijev.

Graf 15: Katera je najbolj priljubljena oblika dela?



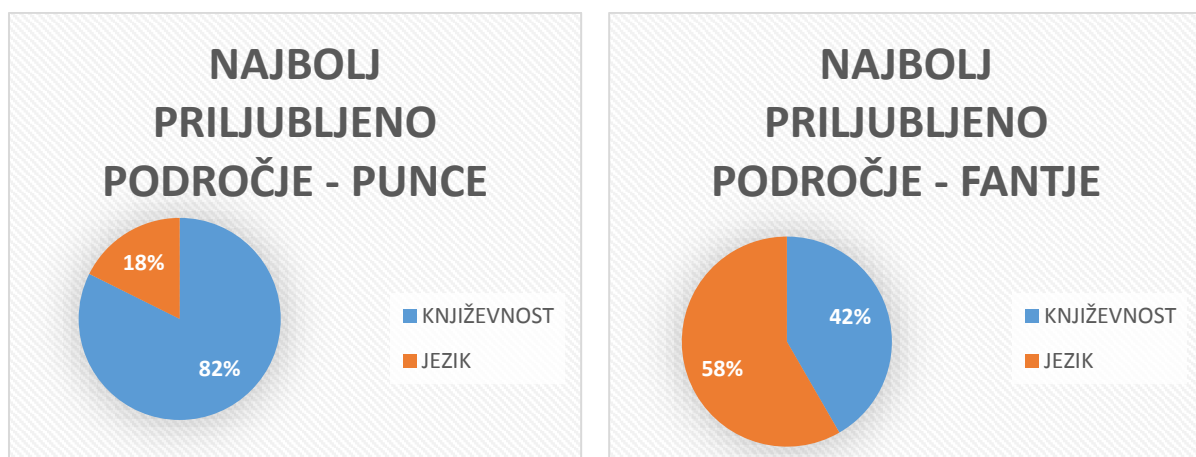
Pri puncah je najbolj priljubljena oblika dela delo v dvojici, pri fantih pa delo v skupini. Najmanj priljubljeno je individualno delo.

Graf 16: Katera je najbolj priljubljena metoda dela?



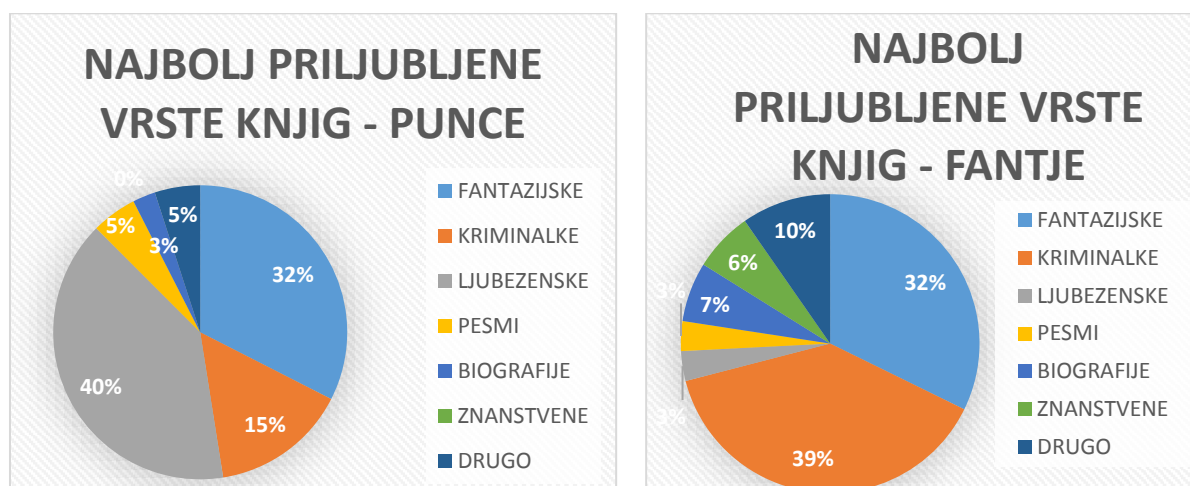
Najbolj priljubljena metoda dela pri puncah in fantih je uporaba avdiovizualnih sredstev, najmanj pa timski pouk. Priljubljena je tudi razlaga.

Graf 17: Katero je najbolj priljubljeno področje slovenščine?



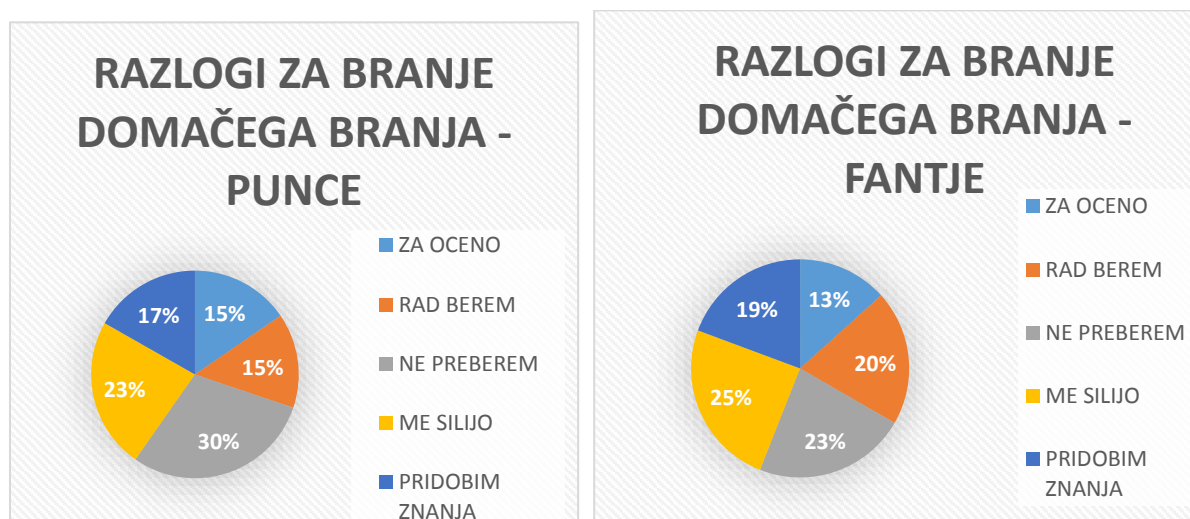
Punce imajo raje književnost, fantje pa jezik.

Graf 18: Katere vrste knjig so ti najbolj pri srcu?



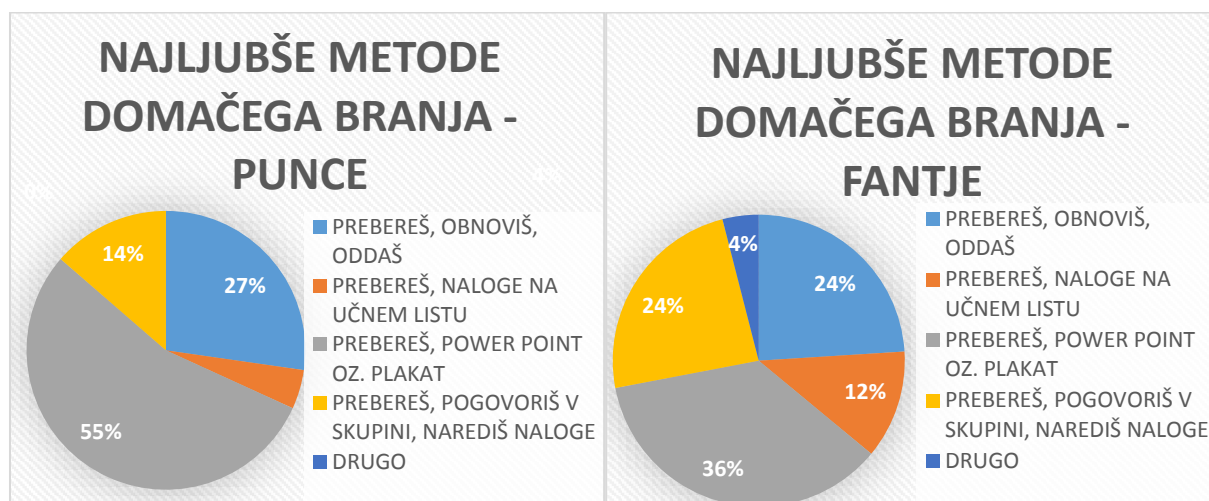
Puncam so najbolj všeč ljubezenske knjige, fantom pa kriminalke. Pri obojih so se visoko uvrstile še fantastične knjige. Tudi sedmo- in osmošolci ne posegajo po pesmih in po znanstvenih knjigah.

Graf 19: Razlogi, čemu bereš domače branje.



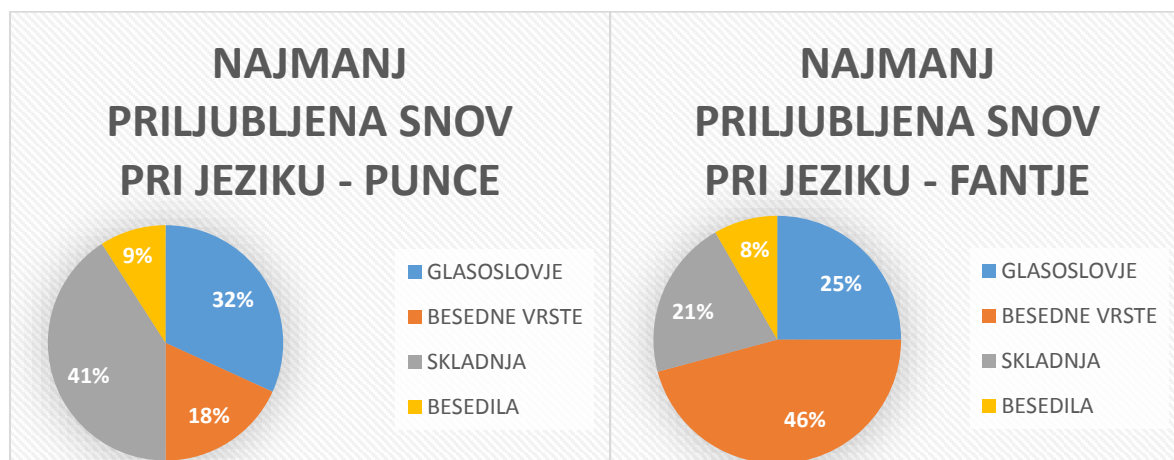
Najpogostejši razlog za branje domačega branja je, ker so v to prisiljeni.

Graf 20: Katera metoda domačega branja je tebi najljubša?



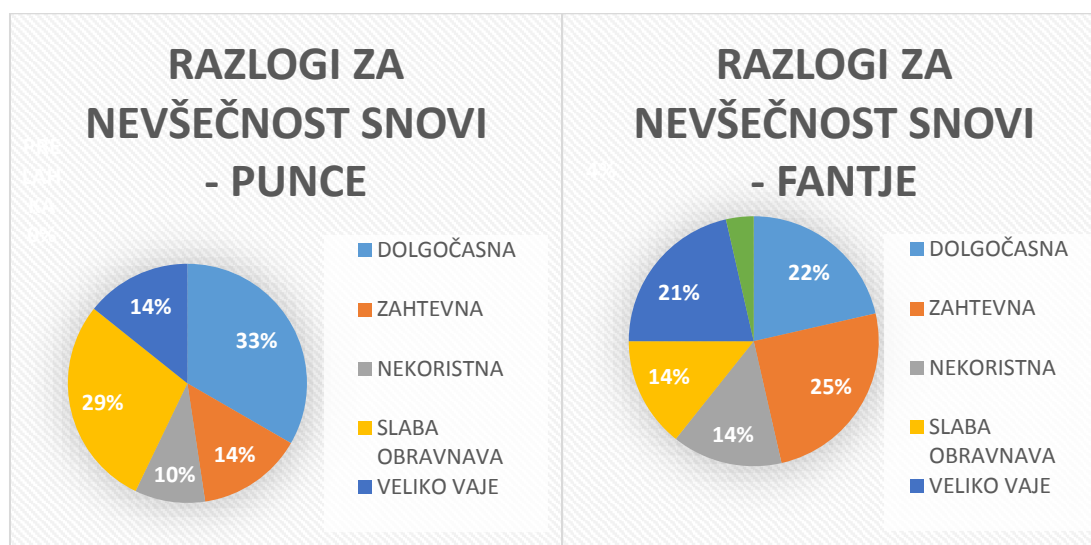
Vsi, tako fantje kot punce, imajo najraje Power Point predstavitev, najmanj pa naloge na učnih listih.

Graf 21: Katera snov ti je pri jeziku najmanj všeč?



Puncam je najmanj priljubljena skladnja, fantom pa besedne vrste. Najraje razčlenjujejo besedila.

Graf 22: Zakaj ti je ta snov najmanj všeč?



Puncam se skladnja zdi dolgočasna, fantom pa besedne vrste zahtevne.

3.3 TEJINE IN URŠKINE METODE UČENJA

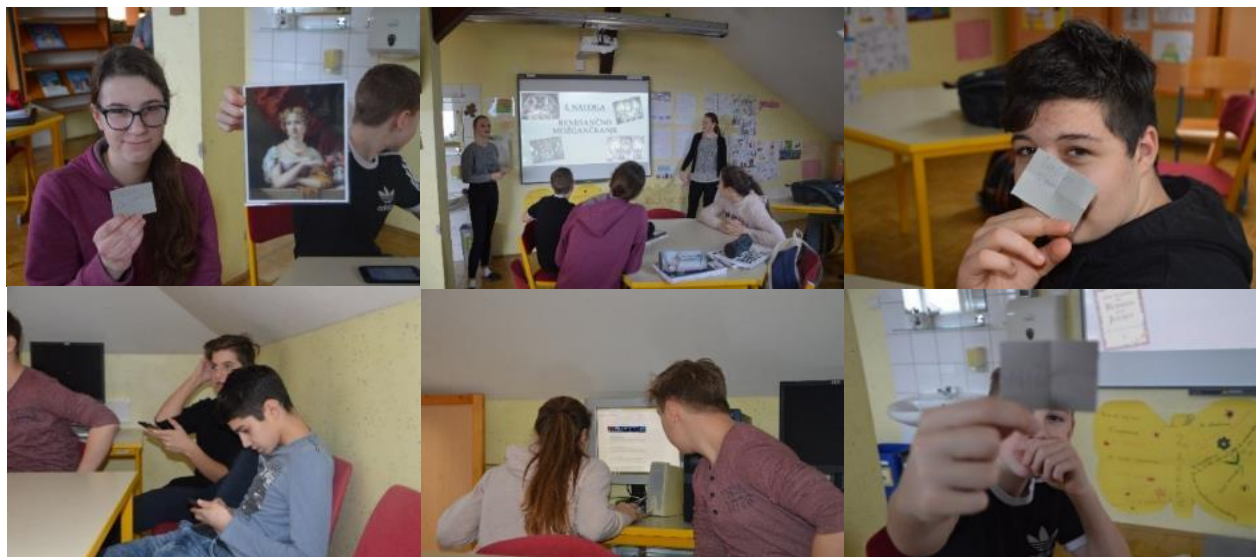
Bistvo te raziskovalne naloge so nove metode učenja. Nikoli nama ni bilo všeč domače branje, predvsem zaradi obravnave, zato sva se odločili, da bova razvili metode obravnave domačega branja, ki so nama najbolj blizu. Namislili sva si pet dejavnosti, ki sva jih izvedli s sošolci, učenci homogene manjše učne skupine. Klasično dramsko besedilo *Romeo in Julija* smo doma prebrali ter ga razčlenili s pomočjo različnih nalog. Učenci smo lahko izbirali, ali bomo napisali razlagalni spis po vodilih ali pa reševali učne liste. V šoli smo spise prebiralali ter ob njih debatirali o besedilu in njegovih značilnostih, pregledali smo tudi učne liste. Naslednje tri ure smo posvetili Tejinim in Urškinim metodam učenja.

3.3.1 RENESANČNO MOŽGANČKANJE

Prva dejavnost se je imenovala Renesančno možgančkanje, v kateri so morali najini sošolci odgovoriti na štiri zastavljena vprašanja s pomočjo telefona ali knjige. Ker smo pri slovenščini učenci deljeni in nas je v naši skupini samo deset, midve nisva sodelovali, en sošolec pa je manjkal, je sodelovalo samo sedem učencev. V prvi skupini so bili Gal, Vito, Ana in Jaka, v drugi pa Mineja, Nejc in Maj. Vprašanja Renesančnega možgančkanja niso bila povezana s samo vsebino dela, ampak z njegovim izvorom. Prvo vprašanje je bilo, kdaj je bila napisana tragedija *Romeo in Julija*. Pravilno je odgovorila 1. skupina, ki si je pomagala s telefoni. Drugo vprašanje je bilo, kje in kdaj se je rodil William Shakespeare, pravilno je odgovorila 2. skupina. Tretje vprašanje je bilo, kdo je delo prevedel v slovenščino. Pravilno je odgovorila 1. skupina,

in zadnje vprašanje je bilo, kakšen je prvotni naslov knjige, pravilno je odgovorila 1. skupina. Za vsako igro sva si namislili tudi nagrado, pri Renesančnem možgančkanju so bile možne sledeče nagrade: nič, žvečilni gumi in slika Julije. Vsak igralec je izvlekel svojo nagrado (Vito – nič, Ana – sliko Julije in Gal – žvečilni gumi).

Slika 1: Renesančno možgančkanje



Vir: osebni arhiv

3.3.2 PENIČNO LUTKANJE

Naslednja dejavnost je bila Penično lutkanje, pri kateri je vsak učenec dobil eno penico in eno špilo. Za okraševanje penic so dobili še mrvice in čokoladni preliv. Lahko potrdiva, da je bila ta igra učencem zelo všeč, to dokazujejo tudi všečnostni raziskovalniki. Lutko so morali okrasiti po liku, ki so ga kasneje igrali. Po izdelavi lutk sta obe skupini zaigrali en prizor iz *Romea in Julije*. Tudi pri tej igri so bile nagrade kar raznolike. Izbrali sva tri najboljše lutke, ki so jih izdelali Mineja, Ana in Gal. Mineja je dobila »podpisano« sliko Williama Shakespeara, Gal je dobil žvečilni gumi, Ana pa je dobila sliko Julije. Po končanem tekmovanju so lahko učenci pojedli svoje penice, česar so se že od začetka veselili.

Slika 2: Penično lutkanje



Vir: osebni arhiv

3.3.3 BAGETKANJE

Tretja tudi zelo uspešna dejavnost je bila Bagetkanje. Nagrade so bile v tej igri precej razkošne. Ker bi bilo sabljanje z bagetkami neuspešno, saj bi morali nato pomesti tla, a to je preveč dela za deset lenih najstnikov, smo uporabili kartonaste tulce. Priredili smo tudi turnir, na katerem smo imeli dva zmagovalca, Ano, ki je dobila petnajst bonbonov in Nejca, ki je dobil objem učiteljice Mateje (Nejcu je bila nagrada zelo všeč). Odločili sva se, da bova goljufe kaznovali, a to ni bilo potrebno, saj so vsi udeleženci igrali po pravilih. Ker pa sta sodelovali tudi dve puncici, ni bilo dovoljeno pretirano nasilje.

Slika 3: Bagetkanje



Vir: osebni arhiv

3.3.4 PLEZANJE DO JULIJE

Naslednja in najina najljubša igra je bila Plezanje do Julije, v kateri so fantje morali plezati do punc in ju prepričati, da gresta z njimi. Punci sta bili na vrhu plezal. Ker so ta plezala široka več metrov, so fantje morali začeti na drugi strani plezal. Ko so prišli do Julije, so jo s sladkim govorjenjem morali prepričati, da gre z njimi na tla. Punci sta bili neusmiljeni, fantje so ju omehčali s pripovedovanjem o stvareh, ki jih radi počneta. Vsak fant je šel posebej in tisti, ki je bil najhitrejši, je osvojil Julijino srce. Zmagovalca sta bila Jaka in Gal. Oba sta dobila prestižno nagrado – objem svoje Julije.

Slika 4: Plezanje do Julije



Vir: osebni arhiv

3.3.5 KOLIKOKRAT LAHKO ZABODEŠ PARISA?

Zadnja igra je bila Kolikrat lahko zabodeš Parisa? Ta igra je bila bolj všeč fantom kot puncam, saj so morali streljati na gol. Gol ni imel golmana, je pa bila zato večja razdalja med golom in strelcem. Gol je bil majhne velikosti, zato ga je bilo težje zadeti. Vsak je imel pet poskusov in tisti, ki je največkrat zadel, je zabodel Parisa. Parisa sta ubila samo Vito in Gal in zato sta posledično dobila nagrado. Vito – nič, Gal – žvečilni gumi.

Slika 5: Kolikokrat lahko zabodeš Parisa?



Vir: osebni arhiv

3.3.6 VŠEČNOSTNI RAZISKOVALNIKI – ROMEO IN JULIJA

Na koncu ure sva sošolcem dali všečnostne raziskovalnike in morava povedati, da sva zadovoljni z rezultati. Prvo vprašanje, ki sva ga postavili, je bilo: Kaj vam je bilo najbolj všeč? Najbolj jim je bila všeč izdelava lutk (Penično lutkanje), nagrade, način obravnavanja domačega branja, smešni prizori, hrana, bagetkanje, igranje s penicami, igra v telovadnici, sladkarije in streljanje na gol. Drugo vprašanje je bilo, kaj jim je bilo najmanj všeč. Najmanj jim je bil všeč objem Julije, (še posebej Julijama), pomanjkanje prostora pri bagetkanju ter pa, ko niso dobili zelene nagrade. Učenci so se ob tem občutili: super, odlično (5) hehe, lačno, srčkano in fajn.

Najin poskus novih metod obravnave domačega branja lahko oceniva z odlično oceno.

3.3.7 POJOČI ODVISNIKI

Pri književnosti sva se ukvarjali z domačim branjem, pri jeziku pa sva izbrali področje skladnje, saj je anketa med sošolci pokazala, da jim je skladnja najmanj pri srcu in da je dolgočasna. Ta dolgčas sva želeli pregnati v uri – pravzaprav smo porabili dve šolski uri –, ki sva jo poimenovali Zabavno življenje skladnje. V zvezi z odvisniki sva si izmislili pesmico Pojoči odvisniki, iz katere je izhajala istoimenska dejavnost učencev. Za stavčne člene sva priredili pravljico in jo naslovili Slovenščina in sedem stavčnih členov, učenci pa so poustvarjali v dejavnosti Privatno življenje stavčnih členov.

Prva metoda na temo skladnje se imenuje Pojoči odvisniki, kjer so učenci morali zapisati pesem na temo enega odvisnika. Vse te pesmi sva združili in jih zapisali kot eno pesem homogene majhne učne skupine 9. a-razreda.

Osebkov odvisnik ritko ima,

z njo pred našimi nosovi veselo miglja.

Kdor se mu upira,

ritka ga zradira.

Kateri priden ni,

po riti jih dobi,

tisti, ki priden je,

od staršev dobi vse.

Lep je, **kot** je lep dekliški smeh.

Hiter je, **kot** je hiter Bolt.

Spari te, **kot** te spari volt.

Moj Ferrari, **kot** je moj sladki greh.

Žaba je zelena,

zato **ker** ni rumena.

Zakaj bi bila,

saj ni čebelica.

Dopustni odvisnik veliko ne dopušča,
čeprav včasih tudi malo popušča.
Kljub čemu se ga potem učimo?
Da si svoje znanje obogatimo.

Kam nas vodi življenje,
tja, **kjer** so odvisniki in veselje.
Krajevni odvisnik nam dela težave,
ker vemo, da je za bav-bave.

Preden se zmračí,
se sonce poslovi.
Zjutraj se zbudi
in lepo se smeji.

Pojóči odvisniki

Odvisniki ... Le v čem je smisel teh
slovničnih prvin?
Le kdo si zapomni smisel vseh teh zverin?
Kdor ritko ima je osebkov.
Ta, **kateri** je nima, je pa prilastkov.
Kot da vemo, v čem je
smisel načinovnega,
vemo le, da je **ker** zadeva vzročnega.
Čeprav je dopustni dokaj zanimiv,
kamor krajevni spada, ni niti malo
primerljiv.
Preden pa končamo, še časovnega imamo.
Če pogojnega izpustimo, se v zid zaletimo.
Da bi namernega znali, bi še Damjana
Murka osebno spoznali.

Če okna ne zapreš,
potem takoj umreš.
Če pa jo odpreš,
se smrti izogneš.

Opisan bo namerni,
zame najbolj čemerni.
Zanimivo se bo vprašati,
čemu, s katerim namenom,
gledati vanj z lepim pomenom.

Mislím, da odvisnik predmetni,
ni kaj nič prevzetni.
Določati ga ni lahko,
zato želimo mu slabo.
Najhujša zverina je predmetni, kdaj,
kje in **ali** ga bomo sploh rabili.

3.3.8 SLOVENŠČINA IN SEDEM STAVČNIH ČLENOV

Druga metoda, ki sva si jo izmislili za skladnjo, se je imenovala Privatno življenje stavčnih členov. Za začetek sva sošolcem ponudili pravljico, ki sva jo sami napisali, Slovenščina in sedem stavčnih členov. Njihova naloga je bila, da so si izmislili zgodbo na temo enega stavčnega člena in se poglobili v njegovo osebno življenje. Stavčni člen, na katerega so pisali zgodbo, so izžrebali iz Gorgeous škatlice. Tako so nastale te zanimive zgodbe.

Nekoč je živela prelepa deklica, po imenu Slovenščina, ki je večina učencev ni marala. Bila je osamljena. Samota je ni preveč motila, kvečjemu jo je osamosvojila. Čeprav so se vsi zavedali, da jo nujno potrebujejo za življenje, so jo zaničevali in jo poniževali, češ, da je ničvredna in podobno. Povrh vsega je pa še imela zlobno mačeho, katera ji je še bolj grenila življenje. Matematiko ... Tudi njo so učenci sovražili in pljuvali po njej, a je vseeno ni nič zlomilo, prej obratno, naredilo jo je močnejšo in ji omogočilo, da še bolj greni življenje Slovenščini. Veste, kljub temu da jo je večina učencev sovražilo, so jo nekateri imeli zelo radi. Nekega dne je Slovenščina imela Matematike že na vrh glave in se je odločila pobegniti. Bežala je in bežala, dokler ni prišla do majhne kočice, v kateri je bilo 7 posteljic. Hitro si je postregla s čajem in kruhom, ki je bil nastavljen na mizi, nato pa legla na eno izmed posteljic. Ko se je zbudila, je okrog sebe videla sedem malih palčkov ... No, bili so le trije. Štirje so se zadaj prepirali, kateri je Prislovno določilo časa. Slovenščino so lepo pozdravili, veste, palčki so zelo gostoljubni. Končno so se še ostali štirje začeli zavedati, da imajo vlomilko v hiši! Palčki so se kar hitro pomirili in sprijaznili z vlomilko in jo lepo pozdravili ter se ji vsak zase lepo predstavili. Prvi je bil glavni palček. Predstavil se ji je precej svečano in z globokim glasom rekel: "Jaz sem Povedek, glavni palček za sedmimi gorami in sedmimi vodami (in sedmimi Palčki, če razumeš)". Prekinil ga je Osebek, ki se je predstavil takole: "Ehh, kakšne bedarije pa blebetaš Povedek, vsi vedo, da sem jaz glavni." In vsi so se začeli prepirati, kateri je najpomembnejši. Vam še povem, kateri so ostali. Predmet, Prislovno določilo časa, Prislovno določilo kraja, Prislovno določilo načina in Prislovno določila vzroka. Slovenščina jih je poskušala ustaviti, a ji je uspelo šele po eni uri truda. Ko so palčki odšli na delo, so Slovenščini zabičali, da nikogar ne sme spustiti v hišo. Ko pa so bili palčki na delu, je prišla Matematika, ki je bila zamaskirana v staro in Slovenščini je ponudila jabolko. Ko ga je Slovenščina ugriznila, se je zgrudila. Ko pa so palčki prišli domov, so videli nezavestno Slovenščino. Ko so jo v krsti nosili proti grobu, so se spotaknili ob kamenje in jo skoraj vrgli na tla. Mimo grobnice je ravno šel lep princ Pouk, ki se je takoj zaljubil v Slovenščino in ko jo je hotel prvič in zadnjič poljubiti, se je prebudila.

Poročila se je s princem Poukom in živela sta srečno do konca svojih dni, medtem ko je mačeha Matematika umrla.

Jon Lešnik: Grozna ločitev Slovenščine in Predmeta

Predmet je bil poseben palček. Bil je len, nagajiv in smešen. Bil je eden izmed treh palčkov, ki so Slovenščino prvi videli, in takoj, ko jo je videl, se je zaljubil vanjo, no, bolj v pismeni del slovenščine, saj je tudi sam zelo rad pisal pesmi in zgodbe. A Slovenščina ga je zavrnila in je raje vzela Osebek, ker ni bil tako depresiven. Ko je pojedla jabolko in se zgrudila na tla, je bil Predmet tako žalosten, da si je hotel vzeti življenje, ampak so ga bratje ustavili. Od takrat naprej je bil do konca svojih dni zaprt v stavek.

Maj Petrič: Teroristični Osebek

Osebek je najljubši talec teroristke Slovenščine. Vse delata skupaj. Jesta, pijeta, hodita na sprehode ... Slovenščino najbolj razjezi, ko Osebek vpraša, kdo je njegov prijatelj, saj ve, da je sovražnik učencev po celi deželi, še posebej palčkov. Ampak seveda vsakega palčka nekaj nauči, še posebej Predmet, saj je rahlo »zabit« in nima pojma o stavčnih členih.

Ana Paulič: Zaspani Povedek

Palček Povedek vedno nekaj počne. Njemu se vedno nekaj dogaja, ampak danes se mu je zgodilo nekaj zares čudnega. Kar naenkrat je videl le še stvari, ki jih je imel tik pred nosom. Ko se mu je vid izboljšal, si je oblekel majico z valovitimi črtami in odšel svojo težavo zaupat Slovenščini. Na poti je srečal palčka Predmeta, ki je bil še vedno čisto na tleh zaradi Slovenščinine zavrnitve. Slovenščina mu je nato pojasnila, da se mu to dogaja zato, ker je preveč zaspan, ker nikoli ne počiva.

Nika Kajzer, Mineja Petrun, Nejc Polič in Jaka Sgerm: (Besedni) pretep prislovnih določil

P. D. Vzroka: »Vsi se priklonite Prislovnemu določilu časa!«

P. D. Časa: »A se ti blede? Vsi vemo, da sem jaz Prislovno določilo časa!«

P. D. Kraja: »Ti? Zakaj bi bil ti Prislovno določilo časa, saj je jasno, da sem jaz!«

P. D. Načina: »Kdo pa misliš, da si, da se kar tako postavljaš na mesto Prislovnega določila časa. Vsi vemo, da sem to jaz ...«

P. D. Časa: »Pa kaj je z vami narobe? Nihče od vas ni Prislovno določilo časa!«

Ostali: »Ne laži!!!«

P. D. Časa: »Saj ne lažem, vi ste tisti, ki lažete!!«

P. D. Vzroka: »Naj bo Prislovno določilo časa kdorkoli želi, važno je, da se zavedamo dejstva, da sem jaz glavni!«

P. D. Kraja: »Psihič! Jaz sem najpomembnejši!«

P. D. Načina: »Bedaka, jaz sem najpomembnejši!«

P. D. Časa: (Sam pri sebi) »No, vsaj identitete mi ne kradete več, če ne kaj drugega.«

Miha Orož: Zgodba po in srečno sta živela do konca svojih dni

Slovenščina ter njen princ Pouk sta se poročila in dobila veliko otrok. Imenovali so se: Kemija, Geografija, Biologija, Fizika, Tehnika, Športna in Likovna. Otroci so bili podobni svojim staršem. Vsi so govorili lepo, knjižno slovenščino in v šoli so bili vzorni učenci. Kemija se je na pamet naučila periodni sistem, Geografija je iz glave zdrdrala vsa glavna mesta, Biologija pa je razvozlala skrivnosti DNA. Fizika je poznala vse formule, Tehnika je iz lesa izdelala ptičjo hišico, Športna je postala evropska prvakinja v košarki, Likovna pa je spoznala Leonarda da Vincija. Nad vsemi pa je vedno bdela mati Slovenščina.

Kaj pa oče? Slovenščina + Prešeren = Pouk.

Slika 6: Zabavno življenje skladnje



Vir: osebni arhiv

3.3.9 VŠEČNOSTNI RAZISKOVALNIKI – ZABAVNO ŽIVLJENJE SKLADNJE

V začetku naslednje ure sva sošolcem dali vsečnostne raziskovalnike. Kot pri *Romeu in Juliji* sva jim tudi tukaj postavili tri vprašanja. Prvo vprašanje je bilo, kaj vam je bilo najbolj všeč? Najbolj všeč jim je bilo pisanje zgodb, delo v skupini, pisanje pesmi ter pa predstavitev. Drugo vprašanje, ki sva ga postavili, je bilo, kaj vam je bilo najmanj všeč? Najmanj všeč jim je bilo, ko so pisali zgodbe, saj je bilo v razredu zaradi resničnega prepira med »prislovnimi določili« glasno, en je imel težave s pisanjem pesmi, veliko učencev pa je tudi odgovorilo, da ni bilo stvari, ki jim ni bila všeč. Tretje in s tem tudi zadnje vprašanje je bilo, kako so se počutili. Učenci so napisali, da so se počutili v redu, super, kar dobro, dobro, lepo, saj smo za dejavnost porabili kar celo uro, zelo odlično ter pa odlično. Z rezultati vsečnostnega raziskovalnika sva zelo zadovoljni, saj so bile najine metode učenja uspešne in so učenci z veseljem sodelovali.

3.4 PREBUJANJE RENESANČNIH PRINCES IN STAVČNIH PRINCEV

Glede na to, da imamo na naši šoli v devetem razredu dve skupini slovenščine in sva najine metode preizkušali samo v najini skupini, sva se odločili, da bova preverili tudi učinkovitost najinih metod (koliko so se učenci naučili) in kolikšna je razlika med eno in drugo skupino.

Učencem sva zastavili 7 vprašanj, povezanih z učnimi cilji, ki sva jih zasledovali z najinimi metodami.

Najprej so morali pojasniti, kako sta se Romeo in Julija počutila, ko ji je Romeo dvoril. Odgovori so bili zelo raznoliki, da je bilo vse strastno in požrtvovalno ter čudno, včasih žalostno in pa neprijetno, večino časa pa nesrečno in pa seveda zaljubljeno. V naslednjem vprašanju sva jih povprašali o razmerah v družbi v tragediji in kako bi oz. so se počutili ob sabljanju. Učenci so napisali, da se družine niso marale ter da so bile razmere v družinah napete, ob sabljanju so se pa počutili odlično, pomembno, pogumno, zelo dobro, ne preveč dobro, slabo, bojevito, žalostno in nevarno. Tretje vprašanje je zahtevalo, da na podlagi literarnega dela oz. odlomka učenci označijo značajske lastnosti Romea in Julije. Učenci so napisali, da je bil Romeo pogumen, lep, moder, močan, prijazen, umirjen, dobrega srca, ljubeč, srečen, zaljubljen, romantičen, iskren, čustven, nesrečen. Julija pa je bila prijazna, čustvena, zaljubljena, nesrečna, ljubezniva, sramežljiva, vljudna, duhovita, pogumna, srečna, dekle z močnim karakterjem, uporniška, ljubeča, samosvoja, močna, lepa in zvesta. Naslednje vprašanje je vpraševalo po naslovu izvirnega dela. Odgovori so bili: Zgodba o Romeu in Juliji, Tragedy of Romeo and Juliet, Romeo and Juliet, Romanca in Romeo in Julija. V naslednjem vprašanju so učenci pojasnjevali, kako se je Romeo počutil ob zabadanju Parisa. Učenci so odgovorili, da mogoče obupano, ker se je moral braniti, bil je vesel, da se ga je končno znebil, mogočno, neprijetno, odlično, ne najboljše, jezno, pogumno in maščevalno. Nato so morali učenci določati stavčne člene in dopolniti pesmico o odvisnikih.

Ugotovili sva, da je skupina, pri kateri sva izvajali najine metode, dosegla boljše rezultate. Pri prvih treh vprašanjih so učenci, ki so delali po najinih metodah, pisali veliko bolj izkustveno. Pri kontrolni skupini so na prvo vprašanje odgovarjali predvsem z besedo zaljubljeno, naša skupina pa je našla veliko drugih pridevnikov (nerodno, nesrečno, oddaljeno od ljubezni, vznemirljivo, skrivnostno, neprijetno, strastno, žalostno). Pri drugem vprašanju je kontrolna skupina odgovorila zelo splošno, da so bili odnosi v družbi slabi in da bi se ob sabljanju počutili slabo. Učenci naše skupine, ki so imeli izkušnjo v sabljanju, pa so se v dvobojih počutili dobro,

pogumno, zabavno, napeto, pomembno. Zanimivo se nama je zdelo, da so v sabljanju našli tudi pozitivne lastnosti. Pri četrtem vprašanju je samo en učenec pravilno navedel izvorni naslov – *Tragedy of Romeo and Juliet*, bil je iz naše skupine, ostali so pisali *Zgodba o Romeu in Juliji*. V kontrolni skupini so prav vsi napisali samo *Romeo in/and Julija* ali pa celo romanca. Pri stavčnih členih velikih razlik pri obeh skupinah nisva zasledili. Pri zadnjem vprašanju so bili učenci najine skupine uspešnejši, povprečno so imeli 4 pravilne odgovore, v kontrolni skupini pa so imeli povprečno 2 pravilna odgovora.

Učiteljice, ki sva jim dali ankete, so bile soglasne, da bi najine metode učenja vključili v svoj pouk, ker so inovativne, drugačne, sveže in ker izhajajo iz najstniškega pogleda. Vse bi bile pripravljene razvijati tudi svoje metode učenja, da bi popestrile pouk. Tri izmed njih ne bi nič dodale najinim metodam, le ena bi dodala, da bi na koncu učenci opisali svoje izkušnje in predvsem občutke.

4 ZAKLJUČEK

Ideja za raziskovalno nalogo je vzknila, ko si je bivši učenec izmislil lažji način, kako si zapomniti določanje glagola – OŠČNV – osnovna šola čudnega Nodija Velikega (oseba, število, čas, naklon, vid). Eden izmed glavnih razlogov, zakaj sva se raziskovalne naloge lotili, je bil ta, da je bila snov učencem preveč dolgočasno obravnavana, zato so si želeli popestritve. Sami sva ljubiteljici slovenščine (razen, ko gre za test), zato sva se odločili, da bova poskušali razviti svoje in najstnikom ter učiteljem zanimivejše metode.

Pregledali sva veliko teoretičnih virov, ki so jih zapisali odrasli in ugotovili, da učencev sploh niso povprašali, kakšno obravnavanje bi jim bilo ljubše. Ker nisva vedeli, kaj učencem pri slovenščini dela težave, sva izdelali anketni vprašalnik. Kot sva domnevali, je največji problem skladnja, ki dela največje težave učencem devetega razreda, zato sva pri najinih metodah učenja uporabili devetošolce kot »poskusne zajčke«.

Za obravnavo domačega branja sva si izmislili pet metod, za katere sva prepričani, da so bile učencem všeč in so z veseljem sodelovali, za skladnjo pa sva si izmislili dve metodi, ki sta bili navezani na slovenščino (pisanje pesmic in zgodbic).

H₁ Slovenščina je med bolj priljubljenimi predmeti. Med dekleti je bolj priljubljena, fantje imajo raje večšine. To hipotezo sva delno potrdili, saj sva ugotovili, da je slovenščina med bolj priljubljenimi predmeti tako med dekleti kot med fanti.

H₂ Priljubljenost predmeta je najbolj odvisna od učitelja (njegovih metod učenja ...) in snovi. Učitelji, ki uporabljajo delo v skupini in prikaz s pomočjo avdiovizualnih sredstev, so uspešnejši. Tudi to hipotezo sva delno potrdili, saj so učitelji tisti, ki motivirajo, vodijo in navdihujejo učence in od njihove izbire metode dela je odvisno, kakšen odnos in navdušenje bodo izkazovali učenci pri določenem predmetu. Z anketo sva ugotovili, da je priljubljenost predmeta odvisna tudi od drugih dejavnikov.

H₃ Najraje imajo književnost. To hipotezo sva delno potrdili, saj imajo učenci sedmega in osmega razreda raje jezik kot književnost. Morda pa na te rezultate vpliva tudi dejstvo, da je v sedmem razredu več fantov kot deklet. Iz anket je razvidno, da imajo dekleta raje književnost kot jezik.

H₄ Učencem je najmanj všeč skladnja, ker je zahtevna. Tudi to hipotezo sva delno potrdili, saj so se sedmi in osmi razredi v anketi izrekli, da imajo stavčne člene raje kot besedne vrste.

H₅ Puncam so bolj všeč ljubezenske knjige, fantom pa fantazijske. To hipotezo sva delno potrdili, saj sva na podlagi ankete ugotovili, da imajo fantje sedmošolci in osmošolci raje kriminalke, deklice pa ljubezenske. Pri devetošolcih je najina hipoteza potrjena.

H₆ Najbolj vpliva ocena. Hipoteza ni potrjena, glavni razlog je ta, da jih v branje silijo in da radi berejo.

H₇ Učenci najraje obravnavajo domače branje tako, da se nanj aktivno pripravijo ob vodilih učitelja, in sicer z drsnicami oziroma plakati. Hipotezo sva absolutno potrdili, saj učencem prijajo aktivne drugačne oblike dela, v katere lahko vstopajo opremljeni s prebranim domačim branjem in jim omogočajo ustvarjalno podajanje znanja in kreativnost.

H₈ Sošolci bodo najine metode učenja sprejeli dobro, saj sva tudi midve najstnici in veva, kaj imajo ostali najstniki radi. Všečnostni raziskovalnik potrjuje, da so bile najine metode med sošolci več kot odlično sprejete.

H₉ Najuspešnejša bo metoda aktivnega učenja in razgibavanja (igra Kolikokrat lahko zabodeš Parisa?), saj imajo najini sošolci zelo radi športne aktivnosti. Sošolcem je bila metoda razgibavanja všeč, vendar so jim bile všeč vse aktivnosti, predvsem pa Penično lutkanje.

Najino nadaljnje raziskovanje bi se moralo dotakniti učiteljev, da se le-ti ne bi oklepali samo tradicionalnih oblik pouka, temveč bi čim bolj posegali po sodobnih metodah učenja, ki učence usmerjajo k razmišljanju in razreševanju učnih problemov in ugank.

5 VIRI IN LITERATURA

1. Barbara Bajd in Sonja Artač, 2002: Nekateri vidiki postopnega prehajanja tradicionalnega poučevanja k procesnemu. *Sodobna pedagogika* 53/2. 108–122
2. Milena Ivanuš Grmek, Branka Čargan, Lidija Sadek, 2009: Didaktični pristopi pri poučevanju predmeta spoznavanje okolja v tretjem razredu osnovne šole. Ljubljana: Pedagoški inštitut.
http://www.pei.si/UserFilesUpload/file/zalozba/ZnanstvenaPorocila/03_09_didakti%C4%8Dnikipristopipripoucevanijupredmetaspoznavanjeokoljavitretjemrazreduosnovnesole.pdf (pridobljeno 8. decembra 2017).
3. Romana Jazbec, Irena Perenič, 1992: Značilnosti dejavnosti z raziskovalnim pristopom. *Didaktične pobude za naravoslovje v šoli: priročnik za organizatorje raziskovalnih šol, taborov in projektov*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
4. Milena Kerndl, 2010. Učno okolje, ki omogoča kakovostno samostojno učenje. *Revija za elementarno izobraževanje* 3/2–3. 105–119.
5. Andrej Klemenc in drugi, 2010: Razmišljamo in delujemo trajnostno: priročnik za vključevanje vsebin trajnostnega razvoja v izobraževanje. Ljubljana: Center RS za poklicno izobraževanje.
<http://www.cpi.si/mednarodno-sodelovanje/ess/kakovost-in-prepoznavnost/zakladnica-znanja/trajnostni-razvoj.aspx> (pridobljeno 12. decembra 2017).
6. Boža Krakar Vogel, 2004: *Poglavja iz didaktike književnosti*. Ljubljana: DZS.
7. Barica Marentič Požarnik, 2000: *Psihologija učenja in pouka*. Ljubljana: DZS.
8. Barica Marentič Požarnik, 2005: Psihologija učenja in pouka. *V učence usmerjeno poučevanje*. Ljubljana: Šola za ravnatelje. 47–67.

9. Zdenka Nanut Planinšek, Darja Škorjanc Braico, 2003: *Spretnosti učenja*. Koper: Ljudska univerza Koper. http://deepblue.uni-mb.si/lukoper/spretnosti_ucenja/ (pridobljeno 8. decembra 2017).
10. Leopoldina Plut Pregelj, 2004: Konstruktivistične teorije znanja in šolska reforma: učitelj v vlogi učenca. *Konstruktivizem v šoli in izobraževanje učiteljev*. Ljubljana: Center za pedagoško izobraževanje Filozofske fakultete. 17–40.
11. Zora Rutar Ilc, 2006: Didaktična prenova gimnazij ali kako podpreti šole pri tem, da bodo dijake pripravljale na »jutrišnje« probleme. *Vpeljevanje sprememb v šole – konceptualni vidiki*. Ljubljana: Zavod Republike Slovenije za šolstvo. 95–106.
12. Ana Tomić, 2000: *Izbrana poglavja iz didaktike*. Ljubljana: Center za pedagoško izobraževanje Filozofske fakultete.

6 PRILOGE

ANKETNI VPRAŠALNIK ZA UČENCE

Pozdravljeni,

sva Urška Goričan in Teja Gornjak, učenki Osnovne šole Lovrenc na Pohorju, in piševa raziskovalno nalogo *Je slovenščina bedna? Lahko je vsevedna, radovedna, tajna ali bajna!* Prosiva te, da si vzameš čas in izpolniš anketni vprašalnik.

Spol: M Ž

Razred: 7. razred 8. razred 9. razred

1. Razvrsti predmete od najmanj do najbolj priljubljenega. Najmanj priljubljenega označi s številko 1, najbolj pa s številko 7.

- a) ___ Tehnika in tehnologija (veščina)
- b) ___ Glasba (umetnost)
- c) ___ Naravoslovje – kemija (naravoslovje)
- d) ___ Zgodovina (družboslovje)
- e) ___ Angleščina (tuji jezik)
- f) ___ Matematika
- g) ___ Slovenščina

2. Od česa je odvisna priljubljenost predmeta?

- a) Od metode učenje
- b) Od snovi predmeta
- c) Od razumevanja snovi
- d) Od natančno podanih kriterijev za delo
- e) Od vzdušja v skupini
- f) Od prostora
- g) Od učitelja

3. Katera oblika dela je tebi najbolj všeč?

- a) Individualno delo (samostojno delo)
- b) Delo v dvojici
- c) Delo v skupini

4. Katera metoda dela ti je najbolj všeč? Lahko obkrožiš več odgovorov.

- a) Razlaga učitelja
- b) Prikaz s pomočjo avdiovizualnih sredstev (Power Point, posnetki ...)
- c) Projektno delo
- d) Sodelovalno učenje
- e) Timski pouk

5. Katero področje ti je pri slovenščini bolj všeč?

- a) Književnost
- b) Jezik

6. Kakšne vrste knjig so ti najbolj pri srcu?

- a) Fantazijske
- b) Kriminalke
- c) Ljubezenske
- d) Pesmi
- e) Biografije
- f) Znanstvene
- g) Drugo: _____

7. Razloge, čemu bereš domače branje, razvrsti od najvplivnejšega (1) do najmanj vplivnega (5).

- a) ____ Ker je za oceno.
- b) ____ Ker rad berem.
- c) ____ Ne preberem, preberem le obnovo s spleta.
- d) ____ Ker me starši in učitelji silijo.
- e) ____ Ker pridobim znanja, pomembna za življenje.

8. Katera metoda domačega branja je tebi najljubša?

- a) Prebereš knjigo, napišeš obnovo in oddaš učitelju.
- b) Prebereš knjigo in na njeno vsebino narediš naloge na učnem listu.
- c) Prebereš knjigo in narediš Power Point predstavitev oz. plakat.
- d) Prebereš knjigo in se o njej pogovoriš v skupini ter narediš dane naloge.
- e) Drugo: _____

9. Katera snov ti je pri jeziku najmanj všeč?

- a) Glasoslovje (samoglasniki, soglasniki, naglas, deljenje besed ...)
- b) Besedne vrste (glagoli, samostalniki, zaimki, pridevniki, števnik ...)
- c) Skladnja (stavčni členi, odvisniki, premi govor ...)
- d) Besedila (javno, zasebno, uradno, neuradno, pisma, vabila, poročila, opisi ...)

10. Zakaj ti je ta snov najmanj všeč?

- a) Je dolgočasna.
- b) Ne razumem je, je pretežka.
- c) Mislim, da mi ta snov v življenju ne bo koristila.
- d) Pri obravnavi mi niso bile všeč metode oz. oblike dela.

- e) Snov zahteva veliko vaje, meni pa se ne da vaditi.
- f) Snov je prelahka in ne predstavlja miselnega izziva.

Hvala za sodelovanje!

PREBUJANJE RENESANČNIH PRINCES IN STAVČNIH PRINCEV

1. Na podlagi najine metode Plezanja do Julije pojasni svoje izkušnje počutja renesančnih ljubimcev (Romea in Julije).

2. Razloži, kakšne so bile razmere v družbi in odnosi med družinami v tragediji. Kako ste se počutili ob sabljanju?

3. Na podlagi literarnega dela oz. odlomka označi značajske lastnosti Romea in Julije.

4. Kako je naslov prvotni zgodbi knjige Romeo in Julija?

5. Pojasni, kako se je Romeo počutil ob zabadanju Parisa.

6. Določi stavčne člene.

Slovenščina je zgodaj zjutraj osebka vzela za talca.

7. Dopolni pesem o odvisnikih.

Odvisniki ... Le v čem je smisel teh slovničnih prvin?

Le kdo si zapomni smisel vseh teh zverin?

Kdor ritko ima je _____.

Ta, _____ je nima, je pa *prilastkov*.

Kot da vemo, v čem je smisel *načinovnega*,

vemo le, da je **ker** zadeva *vzročnega*.

Čeprav je _____ dokaj zanimiv,

kamor *krajevni* spada, ni niti malo primerljiv.

_____ pa končamo, še *časovnega* imamo.

Če *pogojnega* izpustimo, se v zid zaletimo.

_____ *namernega* znali, bi še Damjana Murka osebno spoznali.

Najhujša zverina je _____, **kdaj, kje in ali** ga bomo sploh rabili?

Hvala za sodelovanje!!!

ANKETA ZA UČITELJE

1. Ali bi najine metode vključili v pouk?

DA NE

2. Pojasnite zgornji odgovor.

3. Ali bi bili pripravljeni razvijati tudi svoje napredne metode, ki bi bile prilagojene najstnikom in njihovim potrebam?

DA NE

4. Pojasnite zgornji odgovor.

5. Ali bi kaj dodali k najinim metodam?

DA NE

6. Pojasnite zgornji odgovor.

Hvala za sodelovanje!!!